

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

Maandag 29 maart 2010 • jaargang 36 • nummer 20 • 2009-2010 • www.veto.be

TWEEJARIGE MASTER IN ZICHT

Het kruim van de breinen achter de tweejarige master in de Letteren, Wijsbegeerte en Godgeleerdheid bliezen vorige week verzamelen op het ministerie van Onderwijs in Brussel om er de confrontatie aan te gaan met een hondertal ongeruste studenten. Het water tussen decanen en studenten bleek diep. En bleef diep.

MAUD OEYEN |

Binnen enkele maanden willen de Vlaamse faculteiten van Letteren, Wijsbegeerte en Godgeleerdheid een officiële aanvraag voor een tweejarige master indienen. Als die plannen in het najaar goedgekeurd worden, komt de tweejarige master er mogelijk al in september 2011. De eerste generatie studenten die dus met de vernieuwde opleiding te maken kunnen krijgen, zitten nu in de tweede bachelor. Hoewel de decanen overtuigd blijken van het nut en de meerwaarde van de tweejarige master, staan de studenten er niet bepaald om te springen. Een recente peiling bij Letteren geeft aan dat meer dan de helft van de studenten de zin niet inziet van een tweejarige master. Voor taal- en letterkunde loopt dat op tot 71 procent, bij slavistiek en Oost-Europakunde gaat het om maar liefst 88 procent.

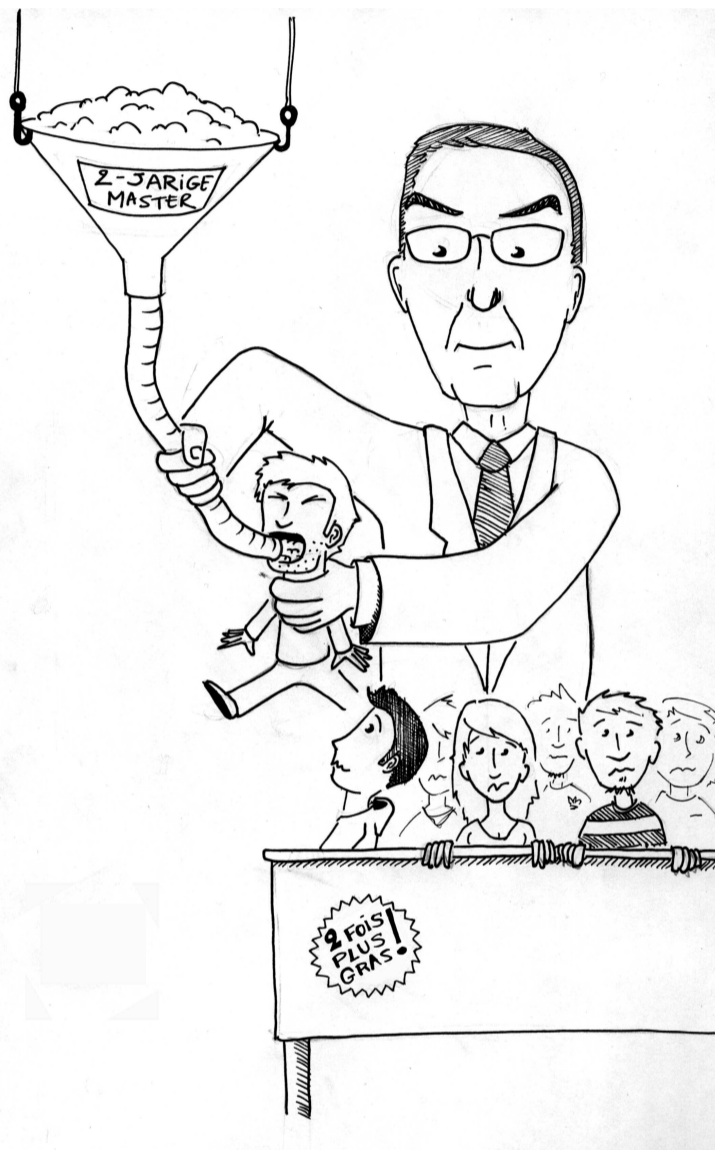
De decanen — die ook op het gezelschap van Ludo Melis (vicerector Onderwijsbeleid K.U.Leuven) en Kristiaan Versluys (directeur Onderwijsaangelegenheden aan de Universiteit Gent) konden rekenen — haalden opnieuw de twee grote argumenten voor de verlenging van de master boven. De bamahervorming heeft de

tweejarige master noodzakelijk gemaakt. Wat vroeger op twee jaar kon, moet nu op één jaar, waardoor er minder tijd is voor de thesis en waardoor ook het organiseren van tweejaarlijkse vakken onmogelijk is geworden. Daarnaast lijdt ook de internationalisering onder de huidige situatie. Erasmus kan tegenwoordig enkel in de bachelor en niet meer in de master, omdat die te kort is. Wie wil doctoreren in het buitenland zou het bovendien wel eens moeilijk kunnen krijgen met een eenjarige master achter de rug, zo klonk het. De studenten, van wie er uiteindelijk toch maar een uiterst klein percentage wil — laat staan kan — doctoreren, hoorden het allemaal een beetje 'met lede oren' aan.

PERCEPTIE

De uitdrukking van de tang en het varken kon tijdens het debat meermaals worden bovengehaald. Een studente die aangaf zich zorgen te maken over de waarde van haar eenjarig diploma wanneer de arbeidsmarkt in de nabije toekomst overspoeld zou worden met zogezegd beter gekwalificeerde afgestudeerden, kreeg te horen dat het "altijd

(vervolg op pagina 2)

LAURENS CERULUS

VERDER IN
VETO |

VERHOOGING
INSCHRIJ-
VINGSGELD

| 5

ITHAKA
KUNSTEN-
FESTIVAL

| 10

THE
OPPOSITES

| 16

Beeld |

"Pascal Smet! Wij willen meer budget!"; "Meer centen, meer centen, voor docenten en studenten!"; "Gesloten enveloppe! Daarmee kunde ni shoppen!"

Deze en andere leuzen weerklonken afgelopen dinsdag door de Leuvense straten. Personeel en studenten van de Leuvense hogeronderwijsinstellingen vragen zich af waar de beloofde tien procent budgetverhoging voor het hoger onderwijs blijft. Stephanie Verbeken be-toogde mee en nam foto's.

(MO)

(advertentie)

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Veto trakteert:
5 duotickets
voor structuur-
dag VVS!

(Vervolg van voorpagina)

mogelijk zal zijn om een aanvullend programma te volgen." Professor Van De Craen (decaan L&W aan de VUB) voegde hier sussend aan toe dat de behaalde diploma's juridisch beschermd zijn. Dat er echter wel degelijk een perceptie van minderwaardigheid zal ontstaan, kon niemand ontkennen. "Je kan niet tegenhouden dat die perceptie bestaat, maar je moet dat op langere termijn bekijken. Na een aantal jaren zal niemand nog op dat verschil letten. Je kan op voorhand niet weten hoe de arbeidsmarkt zal reageren. Er is trouwens sprake van een devaluatie van diploma's in het algemeen," klonk professor Mortier (decaan L&W aan de UGent) weinig overtuigend.

"We willen naar een systeem waarbinnen de bachelor verbredender en de master verdieper is dan nu het geval is," benadrukte Versluys. Waarom er verder met geen woord gerept werd over een andere invulling van de bachelor, bleef onduidelijk. "Alles op zijn tijd." Er lijkt enkel haast gemoed met de tweejarige master. Met als gevolg dat de generatiestudenten van (minstens) de volgende vijf jaren zich noch in de bachelor, noch in de master zullen kunnen verbreden.

"Als de master verdieper moet zijn omdat de bachelor breder moet, dan moet de overgang naar het nieuwe systeem toch eerder rollend verlopen, en niet abrupt?" merkte een student op. "De band tussen die twee is niet dwingend. De tweejarige master zal ten vroegste van toepassing zijn voor de studenten die nu in de tweede bachelor zitten," luidde het onbegrijpelijke antwoord.

LEERKREDIET

Momenteel studeert 58 procent van de studenten uit de betrokken faculteiten na het afstuderen nog verder. Volgens de decanen wijst dit erop dat er wel degelijk vraag is naar een tweejarige master. Heel wat studenten zijn echter van mening dat afgestudeerden uit met name Letteren en Wijsbegeerte zich ook nog willen bekwalen op andere domeinen, zoals economie, rechten of politieke wetenschappen. "De effectieve studieduur is nu al vier jaar en zeven maanden. Als we dus een vijfjarige opleiding invoeren, dan verliezen de studenten minder leerkrediet," zo argumenteerden de decanen. Waarmee meteen voorbij werd gegaan aan het feit dat heel wat studenten er wél in slagen hun studie tijdig af te ronden.

Ook bij de mogelijkheid van een tweejarige master rezen er vragen. Studenten — en dus ook begeleiders — zullen zich bijvoorbeeld twee jaar moeten bezighouden met de masterproef, die wordt uitgebreid tot dertig studiepunten. Ondertussen blijft uiteraard ook de bachelorpapier bestaan. Het aantal te begeleiden studenten ligt nu echter al vaak veel te hoog. "De begeleider hoeft niet meer tijd te steken in de masterproef, de masterproef krijgt enkel meer armslag," klonk het ter verdediging.

En zo ging het nog een tijdje door. Bij taal- en letterkunde wordt er gedacht aan stages in bijvoorbeeld uitgeverijen, waar het werk nu al niet voor het rapen ligt. Over de huisvestingscapaciteit maken enkel de studenten zich zorgen. ("Wie zegt dat het aantal masterstudenten zal toenemen? Op termijn verwacht men dat het aantal juist zal afnemen," zo reageerde Van De Craen.) De twaalf studiepunten die de geschiedenisstudenten verplicht aan een andere universiteit zouden moeten volgen, zijn blijkbaar enkel een "ongelofelijke meerwaarde" voor de opleiding geschiedenis. Het leverde de decanen wel meteen de gelegenheid om een flinke sneer uit te delen: "Als het al te vervelend is om eens op een trein te kruipen, moeten we ons dan geen zorgen maken over de Vlaamse student?"

De aanwezigen uitten meermaals hun ongenoegen over het gebrek aan een concrete invulling, aan vooraf bepaalde oplossingen voor problemen en vooral aan structureel overleg. "Het is toch eerlijker om studenten in te lichten over de verlenging van de opleiding wanneer ze aan hun studie beginnen?" probeerde een student ten slotte nog. Decaan Draye wimpelde af: "We moeten de studenten overtuigen van de tweejarige master." Nog veel werk aan de winkel voor de decanen dus, want de overtuiging bij de studenten bleek — althans op het debat — bijzonder ver te zoeken.

RED DE WISKUNDE!

Afgelopen week verschenen in de Vlaamse media alarmerende berichten over het wiskundenniveau van leerlingen in de eerste graad middelbaar onderwijs. Ook aan de K.U.Leuven merken wiskundigen echter een significante afname van competenties bij de studenten.

MAUD OEYEN & IDE SMETS |

Professor Johan Quaegebeur geeft wiskunde aan de handelsingenieurs en gaf ook jaren les bij toegepaste economische wetenschappen (TEW). "De opleiding handelsingenieur is altijd iets meer kwantitatief geïntereerd geweest, waardoor het wiskundenniveau iets hoger was dan bij TEW. Ondertussen heb ik het idee dat wat vijftien jaar geleden als wiskunde werd gepercipieerd bij TEW, nu is overgebleven bij Handelsingenieur." Een hard oordeel, al geeft de professor aan niet over een precies meetinstrument te beschikken om de evolutie in de tijd in te schatten. "Ik heb wel het gevoel dat de bereidheid van de studenten om te studeren verminderd is." Oorzaken voor die evolutie zoekt Quaegebeur in de aanpassingen aan de humanioraprogramma's, de veranderde mentaliteit van de studenten en bepaalde inerties in het onderwijssysteem. "Professoren denken misschien dat studenten iets gezien hebben in het middelbaar onderwijs omdat het de laatste twintig jaar zo was, terwijl dat dan niet zo blijkt te zijn."

opschrijft, dan is dat misschien fout, maar dan schrijf je tenminste een bewering op. Als je '1+1 dus 5' opschrijft, dan heeft dat geen betekenis. Zoiets komt zelfs niet in aanmerking om juist te zijn."

"Het valt me op dat studenten minder en minder bedreven zijn in het onafhankelijk uitwerken van wiskundige zaken," zegt ook professor Paul Dierckx, die benadrukt dat aan de ingenieursfaculteit wel vaak de beste studenten te vinden zijn. "Vroeger speelden de studenten met formules. Nu worden daar minder oefeningen op gemaakt en is er minder drill."

CHINEES

"Ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat er ook een zekere luiheid speelt," gaat Quaegebeur verder. "Als je mij vraagt wat het gsm-nummer van Prins Filip is, dan vraag je eigenlijk aan mij of ik het antwoord wel of niet ken. Ik kan dan nog een hele namiddag aan mijn bureau blijven zitten; ik zal je het antwoord schuldig moeten blijven. Een vak als wiskunde is per definitie niet zo. Terwijl ik nu wel vaak onmiddellijk 'ik weet het niet' als reactie krijg. In mijn ogen zijn contactmo-

"Professoren voelen druk om genoeg studenten te laten slagen"

Meer concreet maakt Quaegebeur zich vooral zorgen over het puur redeneren. "Met constructies zoals 'als een grootheid positief is dan geldt deze regel' kunnen de studenten niet overweg. Zo'n formulering zegt niets over een grootheid die negatief is. De interpretatie van dergelijke stellingen gaat moeilijk. Ook redeneringen opschrijven is vaak problematisch. Ik ben geen taalpurist, maar wat er opgeschreven wordt, moet wel nog een betekenis hebben. Als je bijvoorbeeld '1+1=3'

menten zoals de les de ideale gelegenheid om te discussiëren. Ik vraag dan ook aan mijn studenten om dingen voor te bereiden. Maar er zijn te weinig mensen die moeite doen om meer te doen met de leerstof. Op een bepaald moment kan je even goed naar het Chinees theater gaan. De tijd die men spendeert voor de les is minstens even belangrijk als die na de les."

Heel wat studenten zouden volgens professor Quaegebeur niet hoger dan een

tien mikken, omdat ze dan toch hun credit behalen. "Maar dan kan het natuurlijk al gemakkelijker fout lopen. Om vader Eyskens te citeren: 'Mik hoog want de pijl zakt tijdens het vliegen.' Als je moet voortbouwen op de kennis van een student die een tien heeft behaald, dan heb je een probleem. Wie tijdens het praktisch rijexamen door één rood verkeerslicht rijdt, mag het vergeten. Wij laten eigenlijk toe dat onze studenten door tien rode verkeerslichten rijden. Professoren voelen druk om genoeg studenten te laten slagen. Ik heb in mijn omgeving al opgevangen dat veel professoren denken: 'ik geef een tien, maar ik ben niet zeker dat het goed komt.'"

Lovende woorden zijn er wel voor de mondigheid van de instromende studenten. "Studenten kunnen veel beter presentaties geven dan vroeger, en ze kunnen ook goed overweg met PowerPoint," aldus nog professor Quaegebeur.

TOELATINGSPROEF

De oplossing voor het probleem is volgens Quaegebeur in de eerste plaats te zoeken in het middelbaar onderwijs. "We moeten de vijftig-procent-is-genoege-mentaliteit doorbreken. Elke instelling zou zich moeten afvragen welk niveau haar studenten bereiken. Het is niet genoeg om de slaagcijfers te vergelijken; je moet ook de kwaliteit van die geslaagde studenten in rekening brengen."

Beide professoren betreuren de afschaffing van het toelatingsexamen voor burgerlijk ingenieur. Quaegebeur: "Toen de proef er nog was, hadden de middelbare scholen een baken waar ze op moesten varen. Geen enkele school kon het zich permitteren om zijn wiskundenniveau daar niet op af te stemmen. Toen rector Waer aan het begin van dit academiejaar het idee van een oriënteringsproef lanceerde, had de minister daar kritiek op. Een dergelijk systeem zou niet democratisch zijn. Het is juist niet democratisch om géén oriënteringsproef te organiseren. Dat zorgt er immers voor dat het niveau van de basisopleiding vermindert, waardoor men dure vervolgoopleidingen moet inrichten."

Klimaatdebat

De Klimaatop van Kopenhagen ligt alweer een drietal maand achter ons. Concrete afspraken of sluitende akkoorden werden toen en zijn ook nu nog niet gesloten. Daarom organiseert Atelier op dinsdag 30 maart een debat-avond met als thema: 'Klimaat. Wat na Kopenhagen?'. Europarlementariër en Leuvense gemeenteraadslid Saïd El Khadraoui leidt de avond in.

PHILIP GALLASZ |

Even terug naar zes december 2009. Aan de vooravond van de klimaatop is iedereen in Kopenhagen het eens. Er moeten bindende afspraken komen. Wat telt is namelijk de hoeveelheid uitstoot van broeikasgassen die de wereldleiders exact willen reduceren.

Rapporten van het VN-Klimaatpanel en klimaatexperts aller lande wijzen op drie mogelijke scenario's. Het meest pessimistische, waarbij er geen akkoord wordt gesloten, beschrijft een opwarming van de aarde met zes graden. Met als gevolg een verdroede aarde met hooguit enkele overlevenden.

EUROPESE UNIE

Resultaat toen was uiteindelijk een vrijblijvend akkoord dat geldt als een soort aanzet tot actie. Op 30 maart gaat het dan

ook over hoe het nu, drie maand later, verder moet. "Wie wil horen waar de Europese Unie op vlak van klimaat naartoe gaat, moet zeker aanwezig zijn," vertelt Saïd El Khadraoui. "Met Jos Delbeke, Directeur-generaal Klimaat van de Europese Commissie, en Jos Dings beschikken we over een uiterst sterk panel. Jos Dings is vanuit zijn positie als directeur van *Transport & Environment* een drijvende kracht binnen de Europese lobby, die het klimaatdebat ten volle beheerst. Ik vermoed dat hij nog iets straffer en ambitieuzer uit de hoek zal komen."

"Ook de mensen in de zaal krijgen de kans om in een gemoedelijke sfeer het woord te nemen." El Khadraoui weet als rapporteur binnen de Commissie transport en toerisme welke verantwoordelijkheid Europa draagt. "Transport zorgt voor 20 procent van de totale CO₂-uitstoot. Daarom trachten wij vanuit de commissie

een duurzaam transportbeleid uit te tekenen dat gericht is op de toekomst.

Dat gaat dan om een combinatie van nieuwe technologie met wetgevende maatregelen. Ik denk dan aan een eurovignet, een soort slimme kilometerheffing voor vrachtwagens. Door het creëren van een flexibel systeem kunnen we de transportsector duurzamer maken. Belangrijk is wel dat die inkomsten niet naar de staatskas gaan maar geïnvesteerd worden in duurzame alternatieven," stelt El Khadraoui. "Daarnaast moeten we investeren in efficiënt intermodaal vervoer en de inplanting van bedrijven in de nabijheid van uitvalswegen of kanalen."

En hoe zit het met zijn persoonlijk engagement? "Bij goed weer neem ik steeds de fiets, maar ik maak mezelf geen illusies. Als Europarlementslid heb ik een hoge ecologische voetafdruk. Als ik echter door mijn werk, ondanks het vele reizen, een steen kan bijdragen aan duurzaam transport zal ik tevreden zijn."

De debatavond gaat door op 30 maart in het Oratoriënhof, Mechelsestraat 111, 3000 Leuven en start om 20 uur.

LOKO's onderwijscongres | Verbredende bachelors in Vlaanderen?

Met het oog op een breder onderwijsdebat in Vlaanderen organiseerde LOKO woensdag 24 maart een onderwijscongres. Onder ruime belangstelling werden achtereenvolgens de thema's Internationaal Hoger Onderwijs en Breed Hoger Onderwijs belicht. Wij richten onze aandacht vooral op het laatste.

ELINE VAN ELDERE |

De eerste lezing van het namiddagprogramma werd gegeven door Niels Brants, voorzitter van All Students Interests Council University College Utrecht. Een hele mondvol, maar het onderwerp van de speech laat zich raden: het concept van University Colleges, dat in Nederland nu al zo'n tien jaar bestaat, werd door Brants vanuit studentenperspectief toegelicht.

Dat onze Noorderburen goed van de tongriem gesneden zijn, is geweten, maar hier werd op wel zeer bevattelijke wijze het campusleven en de basisprincipes van het opzet uit de doeken gedaan. Dat eerste is vrij eenvoudig: er wordt een campus ingericht waar maximaal 700 studenten resideren, die daar zowel curriculaire als extracurriculaire samenleving. Het onderwijsaanbod bestaat uit de zogenaamde verbredende bachelors, die de student een breder perspectief op kennis en wetenschap moeten aanleren. Studenten van bijvoorbeeld de Bachelor Liberal Arts & Sciences worden getraind op hun sociale vaardigheden door het intensief samenleven met internationale studenten.

AANWEZIGHEIDSP LICHT

Brants benadrukte ook het kweken van de kritische geest aan de faculteit, door middel van discussies en aanwezigheidsplicht. Bijvoorbeeld het wetenschappelijke zowel als het politieke aspect van onderzoek worden sterker behandeld dan in een "gewone" wetenschappelijke opleiding het geval zou zijn.

We kregen nog enkele stemmen vanuit "verbredende" hoek te horen, waaruit steeds hetzelfde bleek: de arbeidsmarkt vraagt van de "nieuwe"

intellectueel een brede kennis en ook ervaring; competenties die een stuk gemakkelijker verworven worden met een verbredende opleiding.

Na de Nederlanders kwamen de Vlaamse sprekers aan het woord. Professor Jan Beirlant, voormalig decaan van Faculteit Wetenschappen aan de K.U.Leuven en sinds 2009 vicerector van de Kortrijkse Campus, lichtte toe hoe men daar werkt aan verbredende opleidingen. Kortrijk is daar, als enige echte faculteitsoverschrijdende campus in Vlaanderen, de meest geschikte plaats voor. Er volgde een verduidelijking van het vakprogramma en het evenwicht tussen verbredende studiepunten in de hypothetische Bacheloropleidingen. Van de 180 te verdelende punten zouden er 15 naar de Academische Kernvakken gaan, 115 naar de Keuzevakken met betrekking tot de gekozen Major, 40 naar de Verbredende Vakken en 10 naar Research Experience, dat de student al wat onderzoekervaring zou kunnen bieden.

HERKENBAARHEID

Na Beirlants pleidooi pro verbreding was er een kritische noot van professor Luk Vandepoele, afdelingshoofd van de afdeling Onderwijskwaliteitszorg in de directie Onderwijsaanleg van de UGent. Hij benadrukte daarbij het feit dat de UGent geen actief beleid voert wat betreft verbredende bachelors, en dat de meeste *undergraduate* opleidingen vrij specifiek zijn. Volgens Vandepoele zijn er niet echt externe

“De KULAK is op dit moment het meest geschikt”

Van links naar rechts: professor Hans Adriaansen, vicerector Jan Beirlant en professor Hans van Himbergen.

factoren die aanleiding geven tot een sterk verbredende koers. Wel bevestigde hij het belang van het creëren van mogelijkheden tot internationalisering, maar hij drukt op het belang van het behoud van de eigenheid en herkenbaarheid van opleidingen.

In Nederland mag het dan succesvol blijken, is zo'n verbredend beleid ook een haalbare kaart in Vlaanderen? LOKO-ondervoorzitter Anton Schuurmans licht het standpunt van LOKO toe.

“Onder andere met dit congres hopen we wat meer aandacht naar het onderwerp te trekken. Voor de K.U.Leuven lijkt de constellatie

van de KULAK de meest geschikte voor het beoogde doel. Op dit ogenblik zijn er echter enkele grote hindernissen als het gaat om de verwezenlijking van bepaalde plannen in die richting. Het huidige verbredingsvoorstel gaat uit van een mix uit bestaande, daar aangeboden opleidingsonderdelen uit diverse disciplines. Niets garandeert echter dat een mix van het bestaande aanbod een kwalitatieve verbreding kan opleveren. Daardoor ook lijkt het voorgestelde concept van brede bachelors aan de KULAK eerder een *university college light*-concept. Daarentegen kan LOKO vandaag ook geen pleidooi houden voor *university colleges* zoals in Nederland omdat daar hoge inschrijvingsgelden en toelatingsvereisten worden gesteld. Het debat toegankelijkheid van het hoger onderwijs voor alle

studenten versus university colleges als uitlaatklep voor talent moet binnen LOKO nog gevoerd worden.”

MUURVAST

Kan er, mits consensus op cruciale punten, dan geen gulden middenweg gevonden worden? “Stel dat we het eens kunnen worden over een *university college* volgens een meer Nederlands model, dan moet er in Vlaanderen nog een wil zijn om in de verbredingsgedachte mee te gaan. Zo bevatten university colleges een sterk anderstalig profiel, terwijl de huidige Vlaamse taalregeling daar weinig speelruimte voor laat. En als het om Vlaanderen gaat, heb ik zelf het gevoel dat goed maar vooruitstrevend onderwijs hier nog te veel wordt gezien als een middel en te weinig als een doel op zich,” aldus nog Anton.

Politics we can believe in?

Politiek België kreeg twee weken geleden een koude douche. Het vertrouwen in de politiek lijkt dit jaar in vrije val: minder dan 1 op 5 Belgen zou nog vertrouwen koesteren in onze instituties en het zootje ongeregeld dat daar overwintert. Hoe staat het met het vertrouwen van de Leuvense student? Een peiling.

LAURENS CERULUS & FRANK PIETERMAAT |

De jaarlijkse peiling van het marktonderzoeksbureau GfK onderzocht verschillende politieke vraagstukken. In de top drie van populairste politici bijvoorbeeld, sierden respectievelijk Kris Peeters, Bart De Wever en Frank Vandenbroucke de pagina's.

Wat echter de wenkbrauwen de hoogte in deed gaan, was het resultaat naar het geloof in de politiek. Voor het eerst zou het vertrouwen onder de grens van twintig procent gedoken zijn: slechts 17,5 procent van

de ondervraagden antwoordden dat ze het vertrouwen behielden in de politiek. Indien de opkomstplicht in België zou worden afgeschaft, zou grofweg een derde van de bevolking thuis blijven op verkiezingsdagen.

HOOGOPGELEIDEN

Van ons, studenten, wordt wel eens verwacht dat wij als hoogopgeleiden een zeker burgerschap in het vaandel dragen. Een portie maatschappelijke betrokkenheid zou mogen. *Veto* nam een enquête af bij 340 studenten en nam zo de proef op de som over de Leuvense student en diens vertrou-

wen in de politiek.

De Leuvense student kent, met 3,15 op een schaal van 5, de meeste geloofwaardigheid toe aan CD&V. Rustige vastheid doet het goed. Open VLD en N-VA volgen met scores van 3,01 en 3,00. Vervolgens krijgt sp.a een score van 2,77 en Groen! van 2,56 toegekend. Lijst Dedecker en Vlaams Belang concurreren om de laatste plaats met scores van resp. 1,99 en 1,93 op 5. Populisme en geloofwaardigheid blijken in tegenstrijd volgens de Leuvense student.

Bij het polsen naar het vertrouwen in de verschillende bestuursniveaus (lokaal; Vlaams; federaal; Europees) kwamen enkele opmerkelijke resultaten uit de bus. Het Europese bestuursniveau werd in 36,4 procent van de gevallen op de eerste plaats ge-

zet. Het federale niveau kwam als minst geloofwaardig uit de bus: slechts in 9,9 procent van de gevallen op plaats 1 en bij 69,7 procent van de ondervraagden naar plaats 3 of 4 verbanen. Onze Europese politici maken furore, onze nationale politici modderen eerder aan, lijken de resultaten uit te roepen.

Met de opkomst in geval van het afschaffen van de opkomstplicht, is het bij de studenten net iets beter gesteld dan bij de gemiddelde Belg. 72,3 procent van de Leuvense student zou opdagen om zijn stem uit te brengen. Toch ligt dit percentage onder het gemiddelde van nationale verkiezingen in pakweg Nederland, Oostenrijk of Italië. Hoog is het resultaat dus zeker niet te noemen.

ALTERNATIEF

De roep van de bevolking om een andere politiek, die blijkt uit de nationale enquête, wordt gedeeld door de jonge generatie politici. Begin dit jaar liet een groep jongelingen over de partijgrenzen heen zich horen met

het initiatief 'de klok tikt verder', een signaal naar de oudere generatie politici dat de besluiteloosheid ons stilaan heel zuur zal opbreken.

Verskillende voorzitters van de nationale jongerenpartijen leggen uit wat er schort. Zowel Kristof Calvo (Jong Groen!) en David Managré (Jong N-VA) verwijzen naar de besluiteloosheid en het aanmodderen van de federale, maar ook de Vlaamse regering. Philippe De Backer (Jong VLD) wijst er daarbij op dat de politici te hoge verwachtingen scheppen bij de bevolking, die zich voor het minste probleem tot de politiek wendt.

Hebben de jonge burgers, studenten inclusief, een concreet alternatief? “Jongeren houden van een *down to earth* benadering. We knappen af op al te veel politiek gesprink,” stelt Calvo. De drie voorzitters voelen ook een duidelijke gemeenschappelijke bereidheid om anders aan politiek te doen. Hopelijk kunnen zij de student en de burger in het algemeen in de toekomst weer op de kar van de politiek krijgen.

Een kwart van de studenten zou niet meer stemmen bij afschaffen van opkomstplicht

KUNSTEN AAN DE UNIEF

ARCHIEFFOTO

Binnenkort meer naakt aan de K.U.Leuven?

In zijn speech ter ere van de feestelijke opening van LOKO's beeldende kunstfestival Ithaka brak onze rector Mark Waer afgelopen week een lans voor de academisering van de kunsten. De Leuvense associatie is dan ook voorstander van een integratie van de kunstopleidingen in de universiteit.

MAUD OEYEN |

Veto: De argumenten die u aanhaalde in uw toespraak waren veeleer emotioneel van aard: 'vroeger was het ook zo' en 'de rector van Parijs wil het ook'. Zijn er ook rationele argumenten voor de integratie?

Mark Waer: «Wie het over de kunsten heeft, heeft het over emotionaliteit. Maar er zit natuurlijk een rationale achter. Vooreerst zie ik niet in waarom een kunstopleiding beter in een hogeschool gelokaliseerd zou zijn dan in een universiteit. Ten tweede is er — wat creativiteit betreft — een duidelijke continuïteit tussen wetenschap en kunst. Ten derde is er de internationale trend. In mijn toespraak citeerde ik al uit een artikel van *Le Monde* over de Parijse rector die in een grote herstructureringsbeweging ook enkele kunstscholen erbij heeft gekregen. De universiteiten zijn waarschijnlijk de laat-

ste plaatsen van civilisatie, zo drukte hij het uit.»

«Het is duidelijk dat de kunsten een belangrijke professionele dimensie hebben. Anderzijds komt er ook een belangrijke wetenschappelijke dimensie bij kijken, die men verder moet kunnen ontwikkelen. In een eerste fase zal dat niet zo dominant zijn; het is niet zo dat de studenten plots vijftig procent wetenschappelijke vakken zullen moeten volgen. Maar ik denk dat zij wel een fenomenaal voordeel zullen hebben aan die link met de wetenschap.»

Veto: Denkt u dat die studenten er dan echt op zitten te wachten om met onderzoek bezig te zijn?

Waer: «Ze zitten er zeker niet op te wachten. Maar de vraag is of dat een element moet zijn wanneer je beslist of je het al dan niet gaat doen. De vraag is of het voor die opleidingen een meerwaarde zal bieden en daar ben ik echt

van overtuigd. Mochten die opleidingen in de universiteit geïntegreerd worden, dan is het duidelijk dat ze een speciaal statuut moeten krijgen. We denken dan in de richting van een aparte 'school of arts' waarbinnen ook andere regels gelden, bijvoorbeeld wat betreft benoemingen en eisen aan docenten die daar lesgeven.»

«De definitie van wetenschap omvat in mijn ogen twee grote aspecten. Vernieuwing staat centraal. Dat is ook het geval in de kunsten — hoewel er in alle stromingen natuurlijk evengoed fantastische kunstenaars zijn die in het oude stramen gebleven zijn. Het tweede aspect is verifieerbaarheid: tot iets komen waarvan je de kwaliteit op een bepaalde manier kan verifiëren. Die twee principes zijn ook terug te vinden bij de kunsten.»

Veto: Daar gaat het dan toch eerder om een subjectieve verifieerbaarheid?

Waer: «Ja, dat is inderdaad zo. Maar het hangt ervan af wat je onder 'het subjectieve' verstaat. Mijn interpretatie van het subjectieve is dat het subjectieve misschien niet zo subjectief is als we allemaal denken. Om een voorbeeld te geven: ik denk dat de

kunsten heel sterk zullen evolueren naarmate we een betere kennis hebben van de neurobiologie. Wat bepaalt bijvoorbeeld of een bepaalde uitvoering meer aanspreekt dan een andere? Dat is niet altijd zo subjectief. Als je honderd mensen vraagt wat ze van bepaalde dingen vinden, dan bestaat daar vaak wel een soort van consensus over. Dat is op zich een heel interessante studie.»

Veto: U hebt het over creativiteit en vernieuwing. Die eigenschappen zijn evenzeer van belang bij een opleiding tot bijvoorbeeld schrijver.

Waer: (enthousiast) «Oh, maar daar heb ik geen enkel bezwaar tegen!»

Veto: Iedereen mag erbij?

Waer: (serieus) «Je kan natuurlijk niet alles in één ding krijgen. Maar ik denk wel dat we moeten evolueren naar een model van bachelors en masters, eerder dan een systeem van professioneel versus academisch. De termen 'universitair' en 'academisch' worden trouwens vaak gedefinieerd als 'onderwijs dat sterk onderzoeksonderbouwd is'. Ik vind dat een relatief zwakke definitie. Ook een schrijver of een loodgieter kan wetenschappelijke ondersteuning gebruiken. Om het heel lapidair te stellen: je kan op een wetenschappelijke manier onderzoeken of je een kraan beter op deze of op die manier aanzet. Het innovatieve en verifieerbare zijn daar ook aanwezig. Maar het innovatieve en vooral het creatieve blijft daar toch ondergeschikt aan het professionele.»

Veto: Binnen de context van het maatschappelijk debat heerst er nog wel wat onenigheid over de integratie van de kunstopleidingen in de universiteit. Denkt u dat men daar tot een compromis zal kunnen komen?

Waer: «Ik ben verwonderd dat men geen compromis vindt, aangezien bijna iedereen het erover eens is dat de kunsten een heel eigen karakter hebben. De vraag is of ze het best in een professionele dan wel in een academische omgeving thuishoren. Met het oog op de argumenten die ik net heb gegeven, lijken ze het best op hun plaats in een academische omgeving, maar dan wel met een apart statuut. In Vlaanderen is de discussie nog complexer omdat ze ook te

maken heeft met financiering. De kunstopleidingen worden terecht meer gefinancierd en dat maakt het een moeilijk debat voor de hogescholen, waar ze nu inzitten. De meest eenvoudige oplossing zou zijn dat we ze in principe integreren in het universitair systeem, maar dat kan dan volledig overgedragen worden aan iets anders, bijvoorbeeld een vzw of terug een hogeschool.»

Veto: De kunstopleidingen worden meer gefinancierd. De integratie levert de Associatie dus ook een materiële meerwaarde op.

Waer: «Ja, maar dat mag het niet zijn. Als we zouden zeggen dat we de kunstopleidingen in de universiteit willen integreren omdat ze meer gefinancierd worden, dan zou dat betekenen dat we met die gelden andere dingen zouden gaan doen. We willen geen geld draineren. Door de integratie zal er wel een betere interactie zijn, in het voordeel van beiden. Ik geloof heel sterk in een interactie tussen bijvoorbeeld mensen van de uitvoerende kunsten en wetenschappers. Ik denk dat zij heel veel van elkaar kunnen leren.»

PENDANT

De hogescholen zijn vooralsnog niet echt te vinden voor een integratie van de kunsten in de universiteit. Guy Aelterman, algemeen directeur van de Artesis Hogeschool Antwerpen, is van mening dat het debat al te zeer gefocust wordt op organisatiestructuren. «Industrieel ingenieurs, toegepaste taalkunde of handelswetenschappen hebben een pendant in de universiteit. Dat is niet het geval bij de kunsten. Er zitten heel veel domeinspecifieke competenties in de hogescholen die je in de universiteit niet hebt. Daar is enkel een onderzoekscultuur aanwezig. Bij de kunsten gaat het dan nog om een heel specifieke vorm van onderzoek. Het inhoudelijke wordt in heel de discussie ondergeschikt gemaakt aan de structuur. Vergelijken met het buitenland heeft geen zin: je kan evenveel voorbeelden vinden van uitstekende kunstopleidingen in hogescholen. Het belangrijkste blijft de opleiding, en je moet die daar steken waar ze het best zit. Op dit ogenblik is dat in de hogescholen.»

“Er is altijd drempelvrees om echt te pleiten”

Rechtenstudenten zijn talrijk. Dat wist u ongetwijfeld al. Enkelen echter springen er, al dan niet gewild, bovenuit. Anne-Sophie Anseeuw en Donald Murre zijn daar een lichtend voorbeeld van. Samen met Desiree Senden en Hans Peeters behaalden zij de tweede plaats in European & International Taxmood Court Competition, een internationale pleitwedstrijd voor toekomstige advocaten.

LIESBETH RONSMANS |

Veto: Hoe kwamen jullie erbij om mee te doen aan een pleitwedstrijd?

Anne-Sophie Anseeuw: «Ik had vorig jaar al een thesis geschreven, en eerlijk gezegd haalde ik daar niet de voldoening uit die ik verwachtte. Ik heb veel meer geleerd door de Mood Court dan door die thesis. Je leert hoe tactieken in elkaar zitten, waar je op moet letten bij het pleiten, je oefent pleidooien, de manier waarop je conclusies moet schrijven, en ook je Engels verbetert zenderogen. Bovendien is het iets wat je echt kan doortrekken naar je latere

beroep.»

Donald Murre: «Ja, mijn manier van juridisch schrijven en mijn Engels is zeker vijf keer beter geworden. Het was ook gewoon erg leuk, en een enorme uitdaging.»

Veto: Veel voorbereidingswerk gehad?

Donald: «Toch wel: in het eerste semester kwamen we ongeveer één keer per week samen. Het eerste deel van de wedstrijd bestond namelijk uit een geschreven deel, zoals in de advocatuur, waarin je je conclusies uiteenzet in een geschreven memorandum. Wekelijks kwamen we dus samen om strategieën te bedenken

en te kijken wat we nog konden aanvullen of aanpassen.»

Veto: Hoe zat het met jullie stressgehalte?

Donald: «Ik heb heel veel stress gehad, veel slaapgebrek ook. Ergens heb je ook altijd die drempelvrees om echt te moeten pleiten. Die eerste keer voor een publiek, dat is wel iets anders dan gewoon een presentatie voor een werkcollega of een seminarie. Het feit dat er vragen worden gesteld maakt het allemaal extra spannend. Bovendien had ik heel de tijd het vermoeden dat we niet door de kwalificatierondes zouden geraken. En toen zaten we plots toch in de halve finale. We waren natuurlijk erg blij met z'n allen, maar we hebben dan nog heel veel energie in de finale moeten stoppen.»

Veto: Wie was uiteindelijk de winnaar?

Donald: «Wenen heeft gewonnen.

Ik vond wel dat het verdiend was, maar, en dat moet ik toch even zeggen. Of nee, dat ga ik niet aan Veto vertellen. Als we in de rechtbank waren geweest, dan hadden we wel gewonnen. Puur afgaand op onze argumenten. Maar daar gaat het niet om, de Mood Court draait veel meer om het verhaal dat je vertelt en hoe je dat doet, terwijl het in de rechtbank gaat om argumenten. Soms valt het dan voor dat je *nen hele zeik* vertelt die allesbehalve relevant is, omdat je gewoon wil tonen dat je goed bent voorbereid en inzicht in fiscaliteit hebt.»

Veto: En het meest memorabele moment?

Donald: «Dat op een gegeven moment bijna iedereen lag te slapen in het hof van justitie — niet omdat het over fiscaliteit ging maar puur uit vermoeidheid — en dat er iemand was aangesteld om die mensen wakker te maken en aan te manen terug

recht op te gaan zitten.»

Veto: Wat was voor jullie het moeilijkst?

Donald: «Het gaat altijd over heel ingewikkelde juridische zaken, en soms moet je dan op het moment zelf nog dingen veranderen. Ook als ze vragen stellen moet je direct kunnen reageren. Opvallend was ook dat de Nederlandse rechters over het algemeen veel lastiger waren dan de anderen. Er waren vooral Belgische en Nederlandse rechters, maar ook Spaanse, Franse, Engelse en Italiaanse. Ook merk je een groot verschil tussen de rechters in de halve finale en de finale: in de halve finale zijn het meestal advocaten of specialisten die 'rechttertje spelen', terwijl in de finale alleen rechters van de hoogste beroepshoven van Europa zitten. Die zijn veel rustiger, academischer, veel gericht op en die dringen onmiddellijk door tot de kern van de zaak.»

Tafelrond | De mannen van Eros

Mannen weten niets over het vrouwelijke lichaam. En ze begrijpen niet wat vrouwen fijn vinden in bed. Klopt, zullen veel lezeressen denken, maar Veto helpt deze vooroordelen nu definitief de wereld uit. De presides van Eros, Thomas Vanmechelen en David Fransen, zijn er immers zeker van dat

de G-plek wél bestaat. Vrouwen, dat belooft...

DORIEN STYVEN & MAUD OEYEN |

Veto: Welke vraag wordt jullie het meest gesteld?

Thomas: «Iedereen wil weten wat seksuologie inhoudt. En hoeveel vrouwen er in onze richting zitten is ook een veelgestelde vraag.»

Veto: Wat houdt seksuologie dan in?

Thomas: «Meestal verzin ik iets. Soms zeg ik dat het gaat over relatie therapie of over het oppeppen van mensen die ziek zijn en die hun seksuele drive wat hebben verloren. Het gaat ook over het vormen van jongeren.»

David: «Je hebt ten eerste de biologische kant, die gericht is op het lichaam. Dan is er het sociale aspect, dus welk verschil bestaat er bijvoorbeeld tussen België en Afrika. Voorts bestuderen we het psychologische, dus hoe denk je cognitief na rond seksuologie, seks en seksualiteit? Ten slotte de interactie tussen man en vrouw. Het zijn die vier invalshoeken die seksuologie vormen.»

UPPERDARE

Veto: Welke activiteiten organiseert Eros zoal?

Thomas: «Ik denk dat we minder organiseren dan andere kringen. We zijn maar met acht presidiumleden dus als we iets doen, moeten we daar veel tijd in steken.»

David: «We zijn een kring met maar negentig ingeschreven leden. Als je elke week iets groots gaat doen, haken veel mensen af. We organiseren daarom om de twee weken een activiteit.»

Thomas: «De marcellekes- en jantellekesavond bijvoorbeeld en onze twee cantussen, in een disney- en een soapthema. Of een upperdare party.»

naar gezocht, maar nu kennen we ze (*lacht*). Het is dubieus, maar de G-spot bestaat wel: twee centimeter diep en dan iets naar boven.»

David: «Als je laat vallen dat je seksuologie studeert is er wel altijd een of andere kerel die zegt: “Oh, maar dan kun je mij helpen.” Op den duur zeg ik dan dat ik psychologie studeer. Mensen doen vaak alsof wij oplossingen moeten hebben

“Soms jammer dat we niets weten over standjes”

Veto: Jullie organiseren die als twee mannen?

Thomas: «Ons presidium telt natuurlijk een aantal vrouwen. Dan vragen we wat rond en verdelen de rollen. Een gala-avond is er ook en op het einde van het jaar een cocktailavond ter vervanging van een galabal wat voor ons eigenlijk niet te doen is.»

GOEDELE

Veto: Is seksuoloog een erkende titel?

David: «In principe mag iedereen zo'n bordje op zijn deur hangen.»

Thomas: «Vorig jaar is er een hele kwestie ontstaan rond het erkennen van de titel seksuoloog. Het papier ligt nu waarschijnlijk ergens op iemands bureau, maar verder staan we nog niet. Dat kan gevaarlijk zijn, want het is belangrijk dat mensen met echte problemen niet zomaar door flierefluïters worden ‘geholpen’. Ik denk dat therapie door de juiste persoon belangrijk is.»

Veto: Hebben jullie veel succes bij de vrouwen?

Thomas: «Omdat we seksuologie studeren? (*lacht*) Ik denk niet dat de richting een meerwaarde geeft aan euh... Het is zeker een ijsbreker, maar voor de rest...»

David: «Pas op, het is nuttige kennis op gebied van seks en seksualiteit.»

Thomas: «Ik heb altijd willen weten wanneer de maandstonden plaatsvonden. Zeer nuttig. Of wat de gevoelige plaatsen van de vrouw zijn. We hebben er lang

voor alles, zoals sekstherapeuten.»

Veto: Maar zijn jullie in se geen sekstherapeuten?

Thomas: «We krijgen niet de kamasutra aangeleerd hoor. Het is soms echt jammer dat we niets weten over verschillende standjes. Vaak komen mensen naar ons toe die iets nieuws willen proberen in bed.»

David: «De enige raad die ik altijd geef, is praten met je vriendin. Elke vrouw is gewoon verschillend. Ik ken mensen die al jaren een relatie hebben en nog nooit over seks gepraat hebben. Dan vragen ze zich af waarom het niet zo goed gaat. Niet communiceren over seks is de grootste fout die je kan maken. Als je je vriend of vriendin vertelt wat je wil, ben je weer tien stappen verder.»

Veto: Lezen jullie daarvoor de Goedele?

Thomas: «Ik heb hem eens doorbladerd, maar ik vind het eigenlijk de grootste zever. Het voldeed niet aan mijn verwachtingen. Aangezien zij zich profileert als grote seksuologe had ik een boekje verwacht waarin dat meer aan bod zou komen en geen half modemagazine.»

David: «We hebben Goedele vorig jaar trouwens via allerlei kanalen proberen te bereiken voor een vorm van sponsoring voor Eros. Aangezien zij dé seksuologe van Vlaanderen is vind ik dat ze moeite mag doen voor ons, maar ze heeft ons nooit teruggemailed. Zet dat er maar in: Goedele is een bitch.»

Verhoging inschrijvingsgeld

Inschrijvingsgelden voor komend academiejaar moeten bepaald worden voor één mei. De Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) heeft beslist de inschrijvingsgelden voor bijna-beursstudenten te verhogen tot het decretale maximum.

RUBEN BRUYNNOEGHE |

“Er moeten nog een aantal verslagen goedgekeurd worden, maar dat zal niet veel veranderen,” weet Tine Baelmans, vicerector studentenbeleid aan de K.U.Leuven. “Wij waren altijd al tegen het voorstel om de gelden te verhogen, maar er is afgesproken dat de universiteiten elkaar niet onderling zouden beconcurreren via inschrijvingsgeld.”

Koenraad Debackere, Algemeen beheerder van de K.U.Leuven beaamt: “Wij waren liever bij het minimumbedrag gebleven, maar we moesten ons neerleggen bij de meerderheid. We zullen de studenten echter helpen. Er worden sociale maatregelen gepland om de stijging te neutraliseren.”

De extra financiën die de universiteiten door de maatregel kunnen binnenrijven zijn weinig indrukwekkend. Voor Leuven slechts een paar 10.000 euro bevestigt Debackere. Logisch ook, want bijna-beursstudenten zijn geen grote groep aan de universiteiten en bovendien gaat het over

‘slechts’ 44,7 euro meer dan vorig jaar. “Voor de studenten in deze categorie toch een niet te onderschatten stijging,” waarschuwt Baelmans.

Rosette S’Jegers, secretaris-generaal van de VLIR legt uit hoe de maatregel tot stand kwam. “De universiteiten vertrokken vanuit de algemene bekommernis om de huidige onderfinanciering van het hoger onderwijs. Door de inschrijvingsgelden te verhogen willen we een duidelijk signaal stellen aan de overheid dat er dringend nood is aan meer geld. We wilden consequent blijven: je kan niet aan de ene kant geld eisen van de overheid en aan de andere kant niet het maximum aan fondsen werven. Bovendien kwam ook via de hogescholen de vraag naar een verhoging. Wij hebben ons daarbij aangesloten.”

Alain Verschoren, rector van de Universiteit Antwerpen en voorzitter van de VLIR beaamt: “Het is een symbolische maatregel. Het gaat misschien over kleine bedragen, maar we hebben alle middelen nodig. Zeker als je weet dat er tot 2012

wellicht geen extra financiering komt.”

“Het is echter niet de bedoeling dat de student de dupe wordt van die maatregelen. Ook in Antwerpen zijn we in overleg met de sociale voorzieningen. Als het nodig zou blijken voor de studenten, dan wordt er wel ingegrepen.”

De studenten zelf zijn allesbehalve in de wolken met de maatregel. Jonas Boonen, voorzitter van de Leuvense studentenraad LOKO vertelt: “Wij hebben van in het begin tegen de verhoging gepleit. Inschrijvingsgelden zijn misschien niet de grootste kost voor bijna-beursstudenten, maar het probleem is dat zij voortdurend net uit de boot vallen. De K.U.Leuven is ons gevolgd, de andere universiteiten blijkbaar niet.”

“Het is trouwens jammer dat de studenten zo weinig inspraak hadden in deze beslissing. Het grootste deel van de besluitvoering gebeurde in de universiteitsraad van de VLIR en daar zit geen studentenvertegenwoordiger in.” Ook de Vlaamse Vereniging voor Studenten VVS betreurt het gebrek aan inspraak op de raden van de VLIR. “Over de werkgroepen hebben we niet te klagen, maar niet alle beslissingen worden daar voorbereid,” aldus Tom Demeyer, bestuurslid bij VVS.

Terminus | Oma Dehaen

In Terminus neemt Veto drieweekelijks een Leuvense bus naar zijn eindhalte. Deze week namen Els en Jelle Dehaen – op Veto ook wel liefkozend de Dehaentjes genoemd – bus vier naar Herent. Aan de eindhalte van dit traject woont namelijk hun oma. Oma Dehaen is ernstig ziek. Oma Dehaen heeft bijna de eindhalte bereikt in die soms wonderlijke, soms harde maar altijd boeiende rit die het leven is.

DE DEHAENTJES |

Wanneer we aanbellen, opent Oma Dehaen verheugd de deur. Ze is blij haar kleinkinderen te zien en heeft – om hen te verrassen – een lekker confituurtaartje gebakken. Voor we binnen mogen, moeten we echter eerst onze schoenen uitdoen. Oma Dehaen is gesteld op orde en netheid.

Oma Dehaen leest elke week Veto en knipt de artikels van haar kleinkinderen uit om ze in een map te verzamelen. Ze vindt Mark Waer een mooie man, maar heeft toch grote vragen bij het academiseringsproces. Oma is tot haar veertiende naar school geweest.

Oma Dehaen is trots op haar kleinkinderen. “Vroeger zijn we nog een tijdje bang geweest dat ons Els een waterhoofdje had. Gelukkig bleek dat niet zo te zijn, ze had gewoon een extreem groot hoofd. Onze Jelle is altijd *nen braven* geweest. Hij is integer, intelligent, een echt leidersfiguur. Volgens mij zou hij dat goed kunnen, leiding geven, aan een vergadering of zo.”

Grootvader is enkele jaren geleden gestorven. Zijn foto hangt nog steeds boven de buffetkast en grootmoeder werpt er vaak en onbewust een blik op. Wanneer ze over hem spreekt – ze noemt hem nog steeds liefdevol Vava – trilt haar stem een beetje. Men zegt dat de tijd alle wonden heelt, maar dat blijkt niet te kloppen. “Vava was zo een lieve en zachte man,” zegt ze. Toch is Vava niet onbesproken want tijdens de oorlog was hij ‘fout’. Grootmoeder vertelt: “Ach, hoe gaan die dingen? Hij was een jonge gast tijdens de jaren ‘30, uit een katholiek nest en werkloos. De fascistten zochten altijd potige, sterke kerels die hun mannetje konden staan. Zo is hij het fascisme ingerold. Aanvankelijk werd Vava stakingsbreker. Hij bond dan uien rond zijn riem en ging op pad. In die jaren kon je nog een kilo uien kopen voor twee stuivers. Een racist was hij echter nooit, hij was gewoon een verblinde idealist.”

Oma neemt ons mee naar de tuin waar haar kersenboom staat. Ze wijst met een van woede trillende vinger naar de boom. “Kinnekes,” zegt ze, “vroeger hing die boom altijd vol kersen. Maar sinds ik nieuwe burens heb, worden mijn kersen altijd gepikt. Hij is een buitenlander en zij drinkt.” Plots fluistert ze: “Ik denk zelfs dat het atheïsten zijn.” Ze kijkt angstig om zich heen. Plots schreeuwt ze: “Waar zijn mijn kersen?” “Oma, het is maart, er zijn nog geen kersen,” werpt Els op. “Gij moet toch nog veel leren, ze jongske.” riposteert Oma.

JEHOVA

De middag slaapt zich gezapig voort en we kijken samen naar de televisie. Op Oma’s schoot zit Lady, de opgezette hond die enkele jaren geleden gestorven is. Ze streelt hem. “Binnenkort zal het mijn toer zijn en zal ik terug bij Lady en Vava zijn,” mompelt ze. De laatste wielrenners komen binnengelopen en Tom Boonen heeft weer een prestatie geleverd. Plots klinkt de bel. Het blijken getuigen van Jehova te zijn. “Sorry, wij geloven niet aan de deur,” schreeuwt Oma, een grap die ze die dag nog enkele keren grijnzend zal herhalen.

De avond valt en we nemen afscheid van Oma Dehaen. Wanneer we aan de bushalte staan, kunnen we terugblikken op een rijk gevulde dag. De eindhalte is het vertrekpunt geworden. De Dehaentjes zijn klaar voor weer een nieuw, spannend en leerrijk avontuur.

Week van de diversiteit

Ben je blank of ben je zwart; regen valt niet voor jou apart,” wist Isabelle A al in de vroege jaren negentig. Sindsdien is er veel veranderd, maar toch is er rond diversiteit nog veel werk aan de winkel. Leuwense studenten weten dat en deze week organiseren de jonkies van LOKO (de Leuwense Overkoepelende KringOrganisatie) dan ook een week van de diversiteit. Komt dat zien!

JEROEN DEBLAERE |

Natuurlijk draait diversiteit niet enkel rond racisme en culturele verschillen — al zal Nadia Fadil er dinsdagmiddag met veel plezier wel een lezing over geven. Fadil — die eerder al in *Veto* haar zegje mocht doen over het multiculturele Vlaanderen — valt op dinsdagmiddag te aanschouwen op de themadag rond diversiteit. 's Ochtends vindt een debat plaats met onder andere vicerector Studentenbeleid Tine Baelmans over het diversiteitsbeleid aan de universiteit.

Voorts worden ook een zwartboek discriminatie en een witboek diversiteit voorgesteld, vindt er een lezing plaats over het Turks en krijgt 'de media' aandacht met het debat 'Witte media: hoe lang nog? Over journalistiek, televisie en nieuwe media in een democratische en interculturele samenleving'. Het geheel wordt op donderdag afgesloten door een feestje met onder andere Preparee, de Rock 'n Fellers en Discobar B&M feat. R&B.

TOEGANG

Dat er nog heel wat werk is aan de diversiteitswinkel, blijkt onder andere uit de locatie van het laatste feestje. In Albatros, de fuifzaal die uitgebaat wordt door LOKO, kunnen rolstoelgebruikers namelijk nog niet genieten van een fuifje, wegens ontoegankelijk voor dergelijke vierwielaars. Dat lijkt nogal ironisch voor een fuif in het kader van de week van de diversiteit.

Jonas Boonen, voorzitter van LOKO, bevestigt dat Albatros niet voldoende toegankelijk is: "In principe kunnen we wel iets doen aan het trapje voor de zaal, maar uiteindelijk is de doorgang aan de klapdeuren te smal. Veranderingen zijn daar echt moeilijk aan te brengen: je zou de muren al moeten uitbreken."

PAVLOV

Ook de toegankelijkheid van de fakbars laat trouwens te wensen over: "Sommige fakbars, zoals Pavlov, vallen goed mee, maar er zijn er ook veel die helemaal ontoegankelijk zijn. Het grote probleem is natuurlijk dat die fuifzalen en fakbars heel vaak enigszins geïmproviseerde gebouwen zijn, waar bij het bouwen geen rekening is gehouden met de noden van rolstoelgebruikers. Vaak zijn er dan structurele aanpassingswerken nodig, die heel veel geld kosten. In elk geval moeten rolstoelgebruikers niet thuisblijven. Met wat hulp kan je al heel wat bereiken," aldus Jonas. "We hebben trouwens binnen LOKO al over de problematiek overlegd, maar we zijn toen niet verder gegaan, omdat dergelijke aanpassingen supervel geld kosten. Dat geld hadden we toen niet voorhanden. Ik vind dat persoonlijk betreurenswaardig, maar misschien is er op het einde van het jaar nog wat geld over."

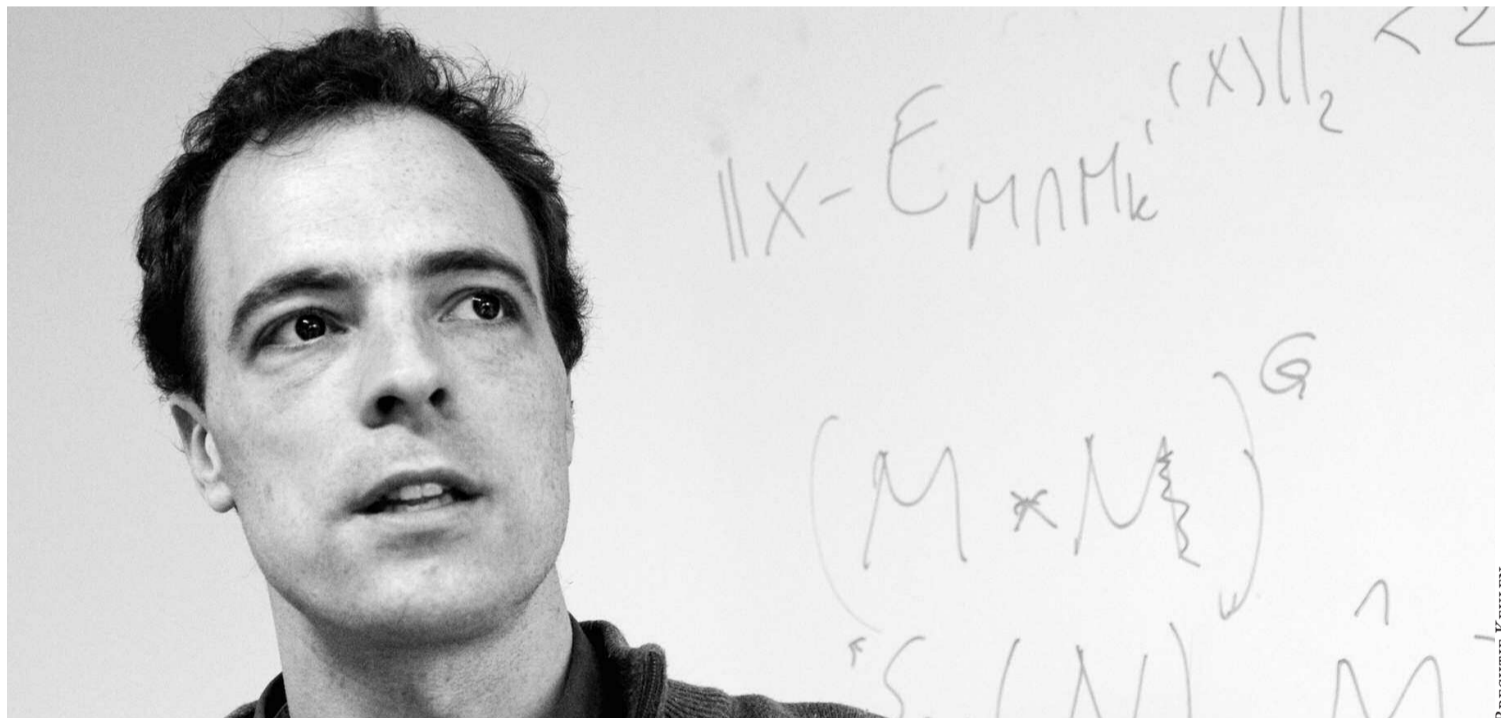
De Week van de Diversiteit gaat door van 30 maart tot en met 1 april. Meer informatie over de activiteiten, vind u op www.loko.be. Donderdagavond is er een afsluitingsfeestje in de Albatros.

Onder Professoren | Stefaan Vaes

“DE NOBELPRIJS IS

BRECHTJE KEULEN

BRECHTJE KEULEN

“Geobsedeerd door muziek”

Dat de Provinciale Hogeschool Limburg twee jaar geleden een rockacademie oprichtte, zit misschien nog net in een hoekje van u geheugen. Hoe staat het nu daar in het verre Hasselt? Wij trokken tweedejaarsstudent Stijn Debontridder aan de baard. Naast zijn studie is hij bezig met toffe bandjes als 'Second Base' en 'the Rocket'. Hoe veel meer rock-'n-roll had u het gewenst?

GEERT JANSSEN |

Veto: Iedereen noemt jouw opleiding de rockacademie, maar je studeert niet voor rockmuziekant.

Stijn Debontridder: «Ik studeer muziekmanagement, de zakelijke kant van het gebeuren. Daar komt nog veel praktijk bij kijken. Iedereen die les geeft bij ons heeft op de een of andere manier nauw te maken met muziek. Peter Mestach is recensent bij *De Standaard* en manager van Admiral Freebee en Gert Keunen (alias Briskey, red.).»

Veto: Wat deed je hiervoor?

Stijn: «Ik ben hiervoor afgestudeerd als leerkracht Nederlands, Engels en ICT aan Groep T.»

Veto: Dit sluit dus meer aan bij je interesses.

Stijn: «Absoluut. Toen ik afstudeerde aan

Groep T ging die opleiding juist van start aan de PHL. Dat was perfecte timing voor mij: ik wilde sowieso nog niet gaan werken. Ik ben echt blij waar ik nu zit. Wij zijn pioniers: de opleiding kent nog veel hiaten en kinderfouten maar die worden er stilletjes aan uitgetrokken.»

GEPASSIONEERD

Veto: Het idee dat rockmuziek iets academisch is dat je kan leren, botst enigszins met het romantische beeld ervan.

Stijn: «Absoluut. Dat erkent de richting ook. Het is ook maar een naam die ze erop plakken: rockacademie klinkt veel beter dan muziekacademie. De *feel* van de muziek kan je niet leren. Als je die niet hebt als je begint dan lukt het sowieso niet. Als je niet op een of andere manier gepassioneerd en geobsedeerd bent door mu-

ziek moet je niet aan de richting beginnen.»

Veto: Hoeveel volk zit er eigenlijk in je richting?

Stijn: «Het richtaantal is twintig managers, tien technici en om en bij de tien muzikanten. In ons geval blijven er in het tweede jaar nog maar zeventien van de twintig over. Maar het kan ook zijn dat ze er maar tien van de twintig toelaten als de toelatingsproeven niet van het gewenste niveau zijn. Zo is er twee jaar achter elkaar maar één pianiste toegelaten terwijl het maximum per instrument vijf is.»

Veto: Zijn het vooral mensen die al een diploma hebben of zijn er ook achttienjarigen die daar beginnen.

Stijn: «Allebei. Er zijn bijvoorbeeld ook mensen die bij ons studeren en die al hun sporen in de muziekwereld hebben verdiend. Dat vind ik wel treffend. Lenn Van Meeuwen bijvoorbeeld, dat is de zanger van the Rones maar die is ook stagemanager op Pukkelpop. Dat soort mannen hebben sowieso een toekomst in de muziekindustrie, of ze nu studeren bij ons of niet. Ook twee van de vier mannen van Team William zitten bij ons.»

Veto: Als we eens over muziek gingen praten.

ONBEREIKBAAR”

Professor Vaes ontvangt ons op zijn kantoor. Aan de ene kant hangt er een bord volgeschreven met wiskundige tekens die – na verduidelijking – te klasseren zijn onder von Neumannalgebra's. Aan de ander muur zien we kindertekeningen. Deze zomer is hij gastspreker op het 'International congress of mathematicians', zowat het hoogste wat je als wiskundige kan bereiken. En op de 24-urenloop loopt hij elk jaar een rondje. Deze man is duidelijk in vele werelden thuis. Om het in wiskundige termen samen te vatten: een merkwaardig product.

IDE SMETS |

Veto: Andrew Wiles werkte ooit zeven jaar aan het bewijs van de laatste stelling van Fermat. Ligt u ook wakker van stellingen die u niet kan oplossen?

Vaes: «Natuurlijk. Stellingen die je niet kan oplossen, dat heeft elke wiskundige. Dat drijft hen voort. Dat ze daar dan elke dag aan denken is een ander paar mouwen. Er zijn problemen die vijftig jaar zonder aandacht ergens blijven liggen omdat niemand meer methodes ziet om ze aan te vallen, bijvoorbeeld over priemgetallen. Een van de bekendste is de vraag of er oneindig veel priemtwelingen zijn. Een priemtweling is een priemgetal dat als je er het getal twee bij optelt weer een priemgetal geeft, bijvoor-

grapje omdat er geen Nobelprijs voor wiskunde bestaat. Daar zijn heel veel wilde verhalen over, maar geen enkel werd met bewijs gestaafd. Een van de gangbare theorieën is dat de vrouw van Alfred Nobel een relatie met een wiskundige zou hebben gehad en hij dat niet wist te appreciëren. Er is nu wel sinds een aantal jaren de Abelprijs die ook in Noorwegen wordt uitgereikt en hetzelfde bedrag aan prijzengeld oplevert. Al veel langer bestaan er de Fieldsmedailles. Een soort van equivalent, maar bedoeld voor wiskundigen onder de 40 jaar. Makkelijk is het absoluut niet om zo een prijs binnen te halen. Er zijn daarentegen wel een heel aantal gemakkelijk lijkende problemen, zoals dat van die priemtwelingen. Als je die oplost, kom je zeker in aanmer-

“Het stoort me dat wiskunde misbruikt wordt”

beeld 5 en 7 of 11 en 13. Er zijn oneindig veel priemgetallen, maar zijn er ook oneindig veel priemtwelingen? In gelijkaardige zaken zijn recent veel doorbraken geweest, zodat er misschien nu weer mensen proberen dit vraagstuk op te lossen. Dat lijkt wel allemaal *spielerei*, maar net die dingen over priemgetallen spelen een belangrijke rol in cryptografie en beveiliging van onder andere internetverkeer. »

Veto: Een lezing van u draagt de titel: 'Hoe gemakkelijk is het om de Nobelprijs voor wiskunde te winnen?'

Vaes: «Om te beginnen was dat een

king voor zo een prijs. »

Veto: Is het belangrijk om als wiskundige een dergelijke prijs te winnen?

Vaes: «Om te beginnen is het maar weinigen gegeven. In Vlaanderen zijn er al Fieldsmedailles uitgereikt, maar dat was telkens aan wetenschappers die ondertussen België al lang verlaten hadden. De laatste werd uitgereikt in 1994. Als je zo'n prijs wint, ben je een autoriteit binnen je domein. Maar aangezien de Abelprijs al even onbereikbaar is als de Nobelprijs, zal het antwoord -als je aan eender wie op de campus

vraagt of ze van plan zijn hem te winnen- 'nee' zijn. »

Veto: U hebt een doctoraat geschreven over de definiëring van lokaal compacte kwantumgroepen. Komen wij deze materie in dagelijks leven tegen?

Vaes: «Kwantumgroepen is een stuk van de wiskunde dat achter kwantummechanica en mathematische fysica zit. Dat is niet eenvoudig om te visualiseren. Kwantumgroepen hebben nog geen concrete toepassingen. Nu nog niet. Het is hetzelfde als met die priemgetallen. De geleerde die de oneindigheid daarvan bewees, zou je honderd jaar geleden ook het antwoord schuldig moeten zijn gebleven. »

TOY STORY

Veto: Uit onderzoek is gebleken dat 10 procent van de Britse studenten denkt dat Buzz Lightyear de eerste man op de maan is. Hoe zit het met het imago van de wetenschappen bij de jeugd?

Vaes: «Dat was waarschijnlijk een meerkeuzevraag, want anders kom je daar toch niet spontaan op. (lacht) We hebben alleszins een probleem om voldoende studenten te lokken voor alle wetenschappen. Vandaag stond nog in de krant dat op tien jaar tijd het aantal ingenieursstudenten in Vlaanderen is gehalveerd. Dat is een drastische daling. Ik denk dat er een imago-probleem is, maar niet alleen bij wiskunde. Het betreft alles wat de harde wetenschappen in het algemeen aangaat. Het wordt een beetje saai bevonden. Wiskunde is voor velen de ver-van-hun- bed-show ». «Wat me wel stoort is dat wiskunde soms misbruikt wordt om te worden toegelaten tot bepaalde richtingen, bijvoorbeeld bij het ingangsexamen geneeskunde. Het komt symbool te staan voor intelligentie, terwijl dat helemaal niet zo is. De grote keerzijde van de medaille is dat jongeren wiskunde niet meer leuk vinden. Ze studeren wiskunde omdat het iets is dat moet. »

Veto: U bent de coördinator van het project 'Junior college'. Draagt u daarmee bij aan de popularisering van de wetenschappen?

Vaes: «Het is zeker de bedoeling om op een of andere manier bij de jeugd een ander beeld te creëren van wiskunde, maar even goed van wetenschappen in het algemeen. Junior College is een programma voor de derde graad van het secundair onderwijs en gaat over de wiskunde achter Google. Dat is ook weer een voorbeeld van wiskunde die meer dan honderd jaar oud is en die nu geleid heeft tot het zoekalgoritme ach-

Daar hadden de studenten van de eerste graad het moeilijk mee. Mocht je hen anderzijds een concreet vraagstuk voorleggen zoals 'We hebben een kamer van zoveel vierkante meter en we willen die behangen. Hoeveel rollen behangpapier hebben we nodig?' dan zou dat veel beter gaan ».

«Dat wil zeggen dat we op die evolutie moeten inspelen, en onze programma's moeten aanpassen. We mogen er niet meer van uitgaan dat ze bepaalde dingen geleerd hebben in het middelbaar. Ik ben niet zo pessimistisch van aard. Ik heb niet de

“Op 10 jaar is het aantal ingenieursstudenten gehalveerd in Vlaanderen”

ter Google. Iedereen heeft dat al gebruikt en iedereen is verbaasd dat het zo goed werkt. Het project heeft ondertussen zijn pilootfase doorlopen met een honderdtal leerlingen, maar dat neemt niet weg dat ze de lessen die de hardere wiskunde bespreken nog altijd moeilijk vinden. Alleen zijn ze nu misschien iets gemotiveerder om het te doorgronden omdat ze de toepassing kennen. »

BEHANGPAPIER

Veto: Vorige week lasen we in het nieuws dat het wiskundeniveau van de eerste graad middelbaar onderwijs niet optimaal zou zijn. Merkt u als docent ook op dat de kennis van wiskunde afneemt?

Vaes: «Als we al iets merken, zou dat natuurlijk vooral slaan op de kennis in de derde graad. Wat de instroom betreft bij ons is er één ding duidelijk: de studenten die nu toekomen hebben minder bagage abstracte wiskunde dan vroeger. Een van de vragen die bijvoorbeeld slecht uitgevoerd werden in de eerste graad was het manipuleren van veeltermen.

indruk dat het niveau van het eindproduct dat bij ons afstudeert gedaald is. »

Veto: Studenten kwamen deze week op straat om meer geld voor hoger onderwijs te eisen. Was dat volgens u terecht?

Vaes: «Studenten hadden natuurlijk zeker het recht om dat te doen. Ik ben zelf niet gaan betogen, omdat ik de timing misschien wat ongelukkig vond. In mijn ogen is een betoging iets om een stuk van de maatschappij achter uw zaak te krijgen. Ik denk dat in deze tijden van besparingen het een verloren zaak is om mensen achter een budgetverhoging te krijgen. Je kan aan de andere kant ook redeneren dat als we nu een budget+verhoging vragen, we alvast geen verlaging krijgen. Op die manier heb je misschien al gewonnen tijdens deze begroting. Als we alleen maar kijken naar het luik onderwijs denk ik dat we de vergelijking met de buurlanden kunnen doorstaan. Ik denk wel dat we in onderzoek ondermaats gefinancierd zijn. »

Kan je Second Base en the Rocket eens aflijnen qua genre?

Stijn: «Second Base is snelle, harde, melodieuze punkrock. Het is een *three piece* dus het heeft een andere dynamiek dan the Rocket. Dat is een kwintet en speelt poppunkrock. Tegenwoordig proberen we wel te spreken over 'poprock' omdat de term punk veel mensen wegjaagt. »

Veto: Wij hebben het gevoel dat jij veel ambitieuzer dan soortgelijke muziekgroepjes

Stijn: «Ik weet dat er in mijn punkgroepjes misschien weinig toekomst zit. We hebben heel Europa afgetourd, we hebben meer cd's uitgebracht dan de meeste punkbands in heel hun bestaan. »

Veto: Je noemde de nieuwe Second Base-cd "Manifesto" het beste dat jullie ooit hebben gedaan.

Stijn: «Dat moet je zeggen natuurlijk, dat leren we op de rockacademie. Het nieuwste product moet altijd het beste zijn dat je ooit hebt gedaan. Dat gezegd zijnde ben ik er ook wel van overtuigd dat *Manifesto* de beste cd is die wij ooit hebben gemaakt. »

Veto: "Manifesto" is uitgebracht op Thanks But No Thanks, je eigen label.

Stijn: «Het is heel prompt ontstaan. Fond Of Life, een Engels-Duits punklabel wilde onze cd doen, Europese release. Joe, de grote baas heeft wel een reputatie. Die staat erom bekend veel te zeggen maar weinig te doen. Drie maanden voor de release wilde ik alles deftig op papier zetten. De dag voor de cd naar de drukker moest, stond alles gereed en kregen we een contract. Daar stond niks in dat we besproken hadden. Sterker nog: hij wilde dat wij geld gaven om aan zijn database met promoadressen enzo te kunnen. Volgens dat contract zou Fond Of Life enkel distributie doen en dat is geen goed idee anno 2010. We hebben dan van de ene dag op de andere een mail gestuurd: *thanks but no thanks*. Tijdens een nachtelijke beraadslaging hebben we beslist de cd zelf uit te brengen. We hebben ons label dan 'Thanks But No Thanks' genoemd. »

www.myspace.com/secondbaseband

www.myspace.com/therocketofficial

ANDREW SNOWBALL

De ruigere sing-a-long

Net voor The Stranglers het podium opliepen kraakte een Britse nek voor mij, ter opwarming. Deze jonge kerel wist waarvoor hij gekomen was. Ook het feit dat een oudere neef de groepsnaam als zelfgemaakte tattoo in zijn arm kerfde, maakte ons alleen maar nieuwsgieriger.

SIGRID VIAENE |

Afgelopen week werd Het Depot gevuld met leren jekkers, strakke jeans en een fors opgetrokken gemiddelde leeftijd. Een 'Wonky bus' vol Britse rondhoofdige stamgasten had een goed vertrouwen in het vervolg van de avond. Want voor doorwinterde fans stond er niet veel verrassends op het programma. The Stranglers — bestaande uit een basgitarist, gitarist, synth-speler en drummer — bleken

hierin te berusten en waren geenszins van plan met al te veel nieuwlichterij verwarring te stichten onder hun trouwe aanhangers. Met de luxe van jaren ervaring, talloze platen en een aantal internationale hits, pootten ze zich doorheen het concert neer als in een vertrouwde zetel.

Dit zorgde daarom niet voor een gedeisde of onderkoelde sfeer. Als afstammelingen van de Britse punkrockscene uit de jaren zeventig, luiden ze met het eerste nummer duw-,

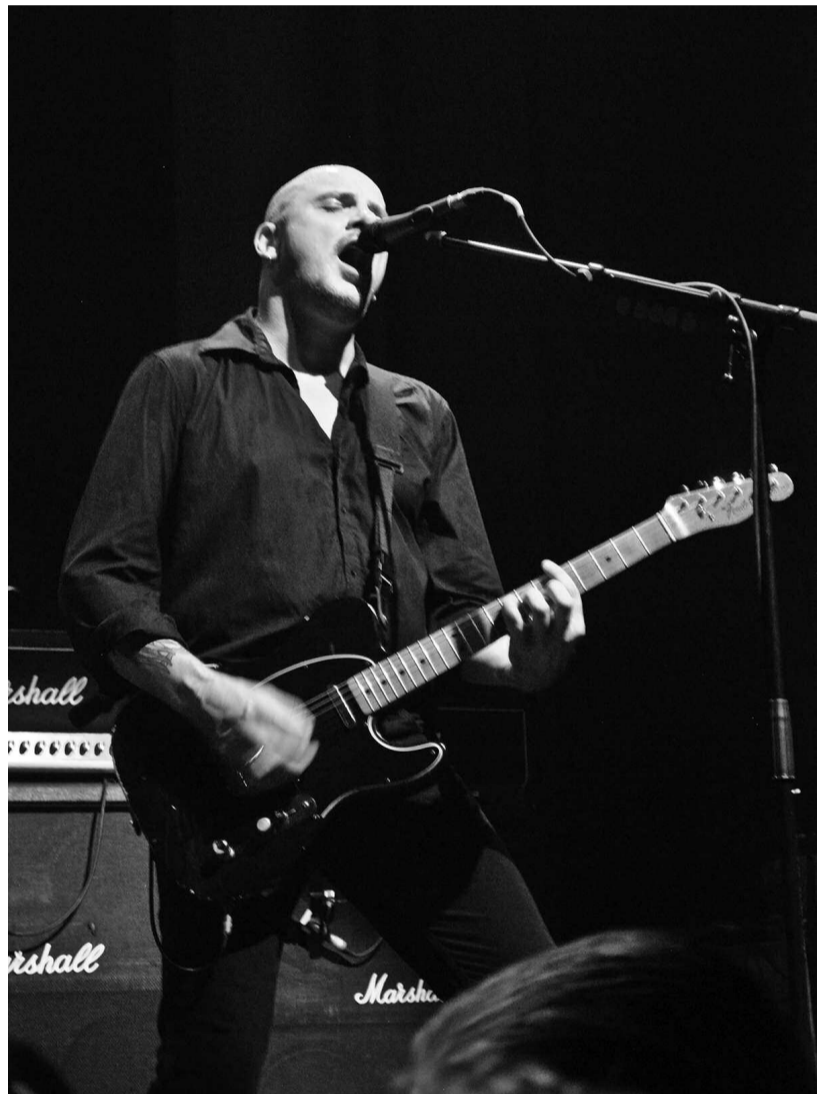
trek- en springwerk in. Ook werd er heel het concert lang luidkeels meegezongen. Het geheel had iets van een ruigere sing-a-long. Ook het podium werd geregeld bestormd, hetgeen leidde tot een overbevolkt podium met wanhopige Depot-vrijwilligers. Basgitarist/zanger Jean-Jacques Burnel zette kalmpjes een stapje opzij. Het wist een glimlach aan ons te ontlokken. Moegetergd richtte gitarist en hoofdzanger Baz Warne een paar welgemikte stampen in iemands buik.

AFGELIKT

Afgezien van een aantal makkelijke bindteksten die we al eerder hoorden op menig rockconcert — over *the city of fucking Stella Artois* — bleef de persoonlijke inbreng van de muzikanten beperkt. Zonder brokken te maken haspelden The Stranglers moeiteloos hun hits af. Hoewel legendarisch en altijd smakelijk, passeerde *Golden Brown* al te zeer afgelikt de revue. Dit lied heeft niet meer dezelfde rauwe impact doordat het nasale stemgeluid van originele zanger Hugh Cornwell ontbreekt. Deze maakt een vechtsceñe in de film *Snatch* van Guy Ritchie (met onder andere Brad Pitt en Benicio del Toro) memorabel volgens een bevriend filmkenner. Over de jaren heen hielden twee van de vier oorspronkelijke muzikanten het voor bekeken, twee anderen bleven ook niet definitief plakken. Geen uitzondering bij oude rotten in het vak. Zo liet ook in Het Depot de drummer *Jet Black* zijn plaats. Terrecht, hij telt al 72 jaren.

De muziekklassiekers *Peaches* en *Always The Sun* werden gespeeld als glanzend gewreven standbeelden. Een te strak spelende punkgroep heeft altijd iets ontvullend. Hun nummers zijn tastbaar historisch maar te comfortabel uitgevoerd. Als jongere luisteraar, die eerlijk gezegd niet tot de doelgroep behoort, rolden de nummers over onze huid zonder echt te raken. Meer naar het einde van het concert woog dit in het bijzonder door en de zaal werd steeds meer gereduceerd tot een zachter heen en weer wiegen.

The Stranglers zoals gezien en gehoord in Het Depot op 26 maart 2010.

MATTHIAS VANDEN BORRE

IFTf | Mislukt,

Een man wordt oud, verliest al zijn macht en heeft af te rekenen met drie hysterische (bloedverwante) wijven. Men zou voor minder zijn cognitieve vermogens verliezen. Deze tragikomische bewerking van Shakespeare's klassieker *King Lear* vonden wij allerminst mislukt.

ELS DEHAEN |

Toegegeven, wanneer het Shakespeare betreft, zaten wij in de lessen Engelse Literatuur op de eerste rij. Daarnaast zijn wij het Winatoneel al genegen van lang voor ze met Bios in zee gingen. Wij zagen Lucifer, wij zagen De Vrek. Vervelen deden wij ons nooit.

Dit alles deed ons de Koelisse betreden met torenhoge verwachtingen. Deze werden letterlijk ingelost door de middel-eeuwse inkleding, maar het stuk komt aanvankelijk traag op gang. De drie koningsdochters hebben wat last van de zenuwen en missen daarom aanvankelijk aan naturel.

HET LOT

Wanneer van achter in de zaal Het Lot de bühne betreed, slaat de sfeer om. Het Lot en de Nar zorgen tezamen voor de komische noot en dit komt het gehele stuk ten goede. Ook Kent, die al zingend zijn *compadre* Lear begroet, krijgt het publiek op zijn hand.

De twee oudste koningsdochters delen de mening van het publiek niet en beramen een aanslag. Goneril blinkt het hele stuk dwangmatig haar mes op en Reagan tooit haar haar met twee scherpe breinaalden. Ook kleine zus Cordelia krijgt van haar gezusters de opdracht hem naar het hiernamaals te zenden, maar is te teer van hart.

De geslepen zussen krijgen een koekje van eigen deeg wanneer Edmond, een historisch figuur die de liefhebbers van Blackadder ongetwijfeld niet onbekend is, een geheime relatie begint met alle twee. Wanneer hij Reagan aanmoedigt de breinaalden in het liefdesspel vooral aan te houden, volgt er een onbedoeld komisch moment wanneer iemand uit de zaal verzucht: "Jawadde, ik zou ook wel weten wat ik ermee moest aanvangen, zenne".

Ook Gloster, Edmonds stiefvader, wordt meesterlijk om de tuin geleid. Gloster, die initieel niets moet weten van Edmond en hem alleen gedooft wegens zijn knappe moeder, heeft alleen oog voor haar rechtschapen zoon Edgar. Een simpele brief, van Edmonds hand natuurlijk, verandert de zaken. Edgar wordt verbannen en vindt een nieuw bestaan als "Arme Tom".

GESCHIFT

Lear, ondertussen geen koning meer, is arm aan land en van geest. Samen met Arme Tom vormt hij een geschift duo, verloochend door hun respectievelijke familieleden. De acteurs in kwestie zetten een geloofwaardige waanzin neer en verdienen hiervoor niets dan lof.

King Lear is een van Shakespeare's meest beroemde tragedies. Dat houdt onder meer in dat iedereen sterft op het einde. Uitgezonderd Het Lot en de Nar dan, die voor de nabeschouwing zorgen. Leuk detail: Het Lot, die zoals zijn naam doet vermoeden beslist over het doen en laten van de personages, is tevens de regisseur van het stuk. "Mislukt," bezorgde ons een genoeglijke avond en Wina houdt ook samen met Bios zijn standaard hoog.

Verklaard | CSI Leuven

Recentelijk bleek dat ene Ronald Janssen zijn studies Industriële Ingenieur te Leuven combineerde met heel wat minder koosjere praktijken. Is onze stad een licht zeeftdrukkje van Frank Miller's *Sin City*? Omdat we u als lezer zo genegen zijn, riskeerden we de verdrinkingsdood in ettelijke stapels criminografieën. Met permissie van de Leuvense politie kunnen we u geruststellen: het valt allemaal nog wel mee.

MATTHIAS ADRIAENSEN |

Vuilniszakkenvoetbal, nachtlawaai, wildplassen. Ongetwijfeld kan elke student er zich — actief dan wel passief — iets bij voorstellen. "Als ze veel gedronken hebben, komt bij sommige studenten bier op de plaats waar normaal hun verstand zit. Ze laten zich dan te fel gaan. Daar ergeren Leuvenaars zich mateloos aan," aldus politiecommissaris Marc Vranckx. Dergelijke feiten hebben de Leuvense studentenraad LOKO en de Leuvense Politie ertoe genoodzaakt om een campagne als 'Feesten met respect' op poten te zetten. Zoiets ligt trouwens in lijn van de Algemene Studentencode die beide partijen samen opstellen.

Vranckx prijst deze aanpak, waarbij de studenten mee de kar trekken. "Wij zijn als politie niet naïef en beseffen dat we het niet alleen kunnen oplossen. Onder meer via de mensen van LOKO, zijn de studenten hierbij onze belangrijkste partner. Sinds een tiental jaren, treden we dan ook samen met hen naar buiten. Op die manier geven studenten een belangrijk signaal naar hun collega's."

ROLLENSPEL

Een belangrijke bondgenoot van de politie in de bestrijding van overlast, zijn bovendien de fakbarstewards. Dat blijkt niet het minst uit het feit dat de politie hen ter opleiding vier uur onder haar hoede

neemt. In eerste instantie wordt hen onder andere geleerd waar ze moeten op letten, hoe ver hun autoriteit reikt en hoe ze het best reageren. Na de theoretische inleiding volgt een rollenspel, waarbij een professioneel acteur zich als een lastige klant gedraagt.

Inzake geweld valt het op dat de Leuvense student geen vechtersbaas is. Slechts 9,5 procent van de geweldfeiten kent een student of scholier als verdachte. "Studenten vechten eigenlijk relatief weinig. Dit staat in groot contrast met het uitgaansleven in het weekend", bevestigt Studentinspecteur Nick Vanden Bussche. Een verklaring is niet ver te zoeken. "Je zal maar eens Criminologie studeren en iemand een te harde slag geven. Dan heb je een strafblad en kan je je diploma bij het oud papier gooien," wijst Vanden Bussche op het feit dat studenten weten wat ze riskeren.

Wat zedendelicten betreft, was vorig jaar geen borst of bil veilig tij-

dens de training van een knijpgrage hardloper in het Leuvense. De identiteit van "de jogger" kon echter niet worden achterhaald. Wel werd, ter bevordering van de sociale controle, ondermeer extra verlichting geplaatst en struikgewas gesnoeid. Daarnaast werden alarmpalen geïnstalleerd en gingen meer patrouilles op pad.

In 2009 oversteeg het aantal gemelde fietsdiefstallen voor het eerst de kaap van 2000. Dit lijkt weliswaar vooral te wijten aan het feit dat de studenten gemakkelijker de weg naar de politie vinden om aangifte te doen. "Vroeger kwamen de studenten met een fietswrak naar Leuven, om het er vervolgens achter te laten wanneer ze vertrokken. Of hun fiets werd gestolen, en ze stalen op hun beurt een andere. Omdat het tegenwoordig allemaal degelijke fietsen zijn, is die traditie tegenwoordig echter aan het weg-ebben", licht Vranckx toe. Alleszins denkt u beter twee keer na alvorens een fiets te stelen, zelfs als u slechts

een *joyride* ambieert. Vranckx waarschuwt immers dat een fietsdiefstal niet langer als een studentengrap wordt beschouwd: "Meestal zijn boetes slechts het sluitstuk van een integrale aanpak, waarbij preventie een belangrijke rol speelt. Bij een fietsdiefstal wordt er echter altijd een pv opgemaakt en loopt de boete hoog op!"

VLOEKEN

De Leuvense student mag dan de kwaadste nog niet zijn, hij is wel hardleers. Dat blijkt bijvoorbeeld uit het 'orkaan Katrina'-gehalte van de ravage die zich week na week aftekent op pakweg dinsdagochtend. Het lijkt dan ook wel eens dat de politie — in zekere zin letterlijk — tegen de bierkaai vecht. "We moeten inderdaad constant op dezelfde nagel blijven slaan. Daarbij komt dat jaarlijks een vierde van de studentenpopulatie verandert. Die mensen moeten we dan ook weer opvoeden. Zo nu en dan vloeken wij dus toch wel eens," lacht Vranckx.

Ithaka | Vluchtroute uit de cel

Bij de achttiende editie van het beeldende kunstenfestival Ithaka ging men terug naar de kern: ons DNA. Zeventien jonge kunstenaars mochten dit sterfelijke construct van cellen dat de mens heet ontleden en hun diagnose – als kunstwerk vermomd – tentoonstellen.

MIGUEL BARRERA |

Als tentoonstellingsruimte werd gekozen voor het voormalig Decanaat Geneeskunde. Dit wat verwaarloosde en vuile gebouw in de Minderbroederstraat heeft op die manier weer een verslikte verf op zijn muren en mensen over de vloer gekregen. Dat het festival, georganiseerd door LOKO Cultuur, ieder jaar zo'n leegstaand pand even uit zijn anonieme verval weet te halen is al mooi op zich. Alles draaide deze keer dus rond ons erfelijk materiaal. Of hoe de mens door de wetenschap in zijn hemd wordt gezet en koel gewezen wordt op die onontkoombare elementen die zijn bestaan vormgeven. Prangende vraag is dan: valt hieraan wérkelijk niet te ontsnappen? Een mogelijk antwoord gaven de kunstenaars uiteraard in de vorm van hun persoonlijke werk.

ANTWOORDEN

Wat de kunst *on display* betrof viel het dit jaar wel mee. Al zaten er zeker een

paar ronduit slechte werken bij, grotereels was er sprake van een redelijk niveau. De creaties van enkele kunstenaars in het bijzonder verdienen evenwel een aparte vermelding.

Zo was er het heerlijk gestoorde schilderwerk van Geert Koekoekx. Daarin zagen we bijvoorbeeld een figuur die wortels bezweerde boven een soortement futuristische piano terwijl prisma's van regenboog zijn schedel langzaam doorboorden. We zagen een kleurrijke machine die hoogst aalbare goederen fabriceerde onder onheilspellende wolken. Écht! We verzinnen dit heus niet. Het was technisch gezien sterk geschilderd, inhoudelijk zeer prikkelend en zo eigenzinnig als het kleurrijk was.

Iets helemaal anders was de installatie van Benoît Gob, *Expansions epidermiques*. Een kamer vol paarsgespoten isolatieschuim, zo opgebouwd dat men er figuren en patronen in kon herkennen. Je zag de 'blubber' waaruit de mens bestaat: vreemd slijm, vuiligheid of zich voortplanten-

de kankergezwellen die goed- dan wel kwaadaardig konden zijn. Hoewel allicht wat té zwartgallig van opzet zorgde dit werk voor een sterk gevoel van lichamelijk onbehagen bij de toeschouwer.

Veel subtieler en lichtvoetiger vervolgens was het tekenwerk van Griet Menschaert. *Land der erfenis* bestond uit figuren die over de gehele breedte van een muur poogden een delicate menselijke pyramide tot stand te brengen. Alsof de kunstenaar ons in essentie de dynamiek wilde tonen van menselijke interactie en de persoonlijke groei ten gevolge daarvan.

Tot slot was *Opname*, een installatie van Charlotte Bouckaert, zonder meer het meest aangrijpende werk. Een combinatie van werken eigenlijk – zowel foto's als schilderijen als een voorgelezen brief – die de kunstenaar maakte tijdens haar verblijf in een psychotherapeutisch centrum. Ze leed aan een depressie. Net als haar vader die dus zijn 'kapotte genen' doorgaf. Maar net doorheen haar kunst wist zij hieraan (gedeeltelijk) te ontsnappen. Haar antwoord luidt: kunst als ontroerende vluchtroute uit de lichamelijke gevangenis waartoe we ongewild veroordeeld zijn.

CHRISTINE LAUREYS

IFTf | Over Eva

Verscholen achter het Damiaanplein ligt een klein, maar overgeezellig kamertheater: Reynaerttheater Malpertuus. Er naar toneel gaan is steeds weer een plezier. Dat was vorige week niet anders, toen we er zijn gaan genieten van de Politika voorstelling 'Over Eva'. Een sterk stuk gespeeld in een geslaagde Broadwayseer van de jaren vijftig.

SEBASTIEN VAN DEN BOGAERT |

Bij het binnenkomen aan de kassa krijgen we *The New Yorker* mee als leesvoer dat we in afwachting van het toneel doornemen. Niet zomaar een voorbeschouwing op het stuk zelf, maar deel ervan in de vorm van een cultureel 'krantje'. Geïnteresseerd lezen we de recensie van de 'bepaalde' recensent Addison Dewitt en het bericht over het nieuwe stuk van schrijver Lucas Richards. Al voor de voorstelling brengt dit ons in de sfeer van de theaterwereld, met zijn zure steken en bitterzoete complimenten. Dat smaakt naar meer!

ARMSTRONG

Wanneer we de zaal betreden merken we de sfeer op waarin dit stuk over de theaterwereld zich afspeelt. We wanen ons in het Amerika van de jaren '40-'50. *La vie en rose*, de versie van Louis Armstrong, past perfect bij het sobere, geslaagde decor van de zaal, waar iedereen nog wat babbelt. Het enige wat we zien is één iemand, Margo Channing, die zich opmaakt voor de spiegel. Daarna meteen een videofragment met Eva Harrington, die een interview afneemt als jonge opkomende actrice. En dan is het stuk gelanceerd. We krijgen een voorstelling te zien waar we geconfronteerd worden met de harde en sluwe realiteit van de theaterwereld.

Het stuk draait rond deze twee dames van wie het niet zeker is wie de protagoniste en wie de antagonist is. Daar waar het eerste deel van de voorstelling met glans gedragen wordt door mevrouw Channing, gespeeld door Roos Hoeben, eist mevrouw Harrington, gespeeld door Charlotte Dusart, in het tweede deel overtuigend de aandacht op. De eerste, een al wat oudere Broadwayactrice die haar sporen doorheen de jaren verdient heeft. De tweede een jong, schijnbaar naïef meisje, dat barst van ambitie om op de planken te staan en daar alles voor zou doen.

SHOWBIZZWERELD

Het gaat dus niet enkel over Eva, zoals de titel ons wilt doen geloven, maar over de harde showbizzwereld en de vraag hoe theater daarin te plaatsenvalt. Deze wereld wordt gecreëerd door het rokerige decor, de leuke kostuums, de jazzy muziek die perfect bij het verloop van de voorstelling past. Maar voornamelijk ook door de sterke acteerprestaties van de andere acteurs. Joachim Deman die ons, als Bill Sampson, met zijn hilarische mimiek doet denken aan Brendan Fraser en Andrew Snowball, die ons als Addison Dewitt overtuigt van zijn sluwheid in een sterk gespeelde scène met Eva Harrington. Het zijn maar twee van de vele acteurs die stuk voor stuk lof verdienen voor het acteerwerk. Het geheel wordt nog eens overgoten met een vleugje droge humor, die de voorstelling nog meer genietbaar maakte.

Proficiat aan heel de crew!

Mintzkov | Het charisma van een frigo

Waar is de tijd dat Mintzkov – toen nog Mintzkov Luna – Humo's Rock Rally woon. In 2000 was dat, een tijdperk waarin wij geteisterd werden door nu metal en flauwe punk. Ondertussen zijn we tien jaar verder en heeft Mintzkov het tot één van de gevestigde Belpop-waarden geschopt. Afgelopen donderdag stelden ze hun nieuwe album 'Rising Sun, Setting Sun' voor in Het Depot: een prima plaatje en een onderhoudende show, maar meer ook niet.

BET BOSSELAERS |

Het zijn hoogdagen voor de Belgische rockscene: op enkele weken tijd verwelkomden de nieuwe plaat van Admiral Freebee, The Black Box Revelation, The Van Jets en helaas ook Freaky Age. Maar de grootste verrassing was *Rising Sun, Setting Sun*, de derde van Mintzkov. Hun nieuwe songs klinken nóg frisser en opwindender, dankzij producer Jagz Kooner (ook bij Primal Scream, Kasabian...) en de subtiele elektronische toets van Pascal Oorts.

In Het Depot vatte Mintzkov aan met *Return & Smile*, uit hun vorige plaat *360°*. Een geslaagde opener, maar meteen be kroop het wan-

nabe-dEUS-gevoel ons weer in zodanige mate dat we er ongemakkelijk van werden. Mintzkov heeft na drie sterke platen terecht een eigen smoel, maar de vergelijking met Tom Barman & co zal hen blijven achtervolgen.

FLUWEEL

Aangevoerd door Min Chul Van Steenkiste, die drumde met de precisie van – jawel – een Chinees, toonden de leden van Mintzkov dat ze een stevig potje kunnen rocken. Hits als *Violetta*, *One Equals A Lot*, *Ruby Red* en *Mimosa* (bis) konden op enthousiasme rekenen, maar meer dan droge uitvoeringen van de albumversies waren het helaas niet. De mooie lichtshow kon daar niet veel aan ver-

helpen.

En ook hier moeten we niet om liegen: Mintzkov heeft het charisma van een frigo. Behalve bassiste Lies Lorquet dan: haar imposant, headbangend voorkomen vormt een merkwaardig contrast met haar fluwelen stemmetje, dat ze eerder ook aan dEUS en The Go Find leende. In een song als *Gemini* benadert de samenzang met Philip Bosschaerts de perfectie, maar live konden dit soort 'trage' nummers minder overtuigen.

Verder was *Rising Sun, Setting Sun* goed vertegenwoordigd. We hoorden onder andere de wispelturige riffs van *Finders Keepers*, een wervelend *25th Hour* en *Author Of The Play*, met zijn aanstekelijk baslijntje (*Leve Lies!*).

VUUR

"En dan nu een nummerke over vuur enzo," sprak Bosschaerts. Of hoe je op een loze manier een knaller als *Opening Fire* kan aankondigen. En daar was het hoogtepunt: niet alleen omdat *Opening Fire* een bom van

een nummer is, maar ook omdat het toch net iets origineler klonk dan de rest. Er werd een extra semi-akoestisch refreintje aangebreid, want goeie songs duren nu eenmaal nooit lang genoeg.

Toen wij enkele uren later op de Votofuif onze beentjes loszwerden

op de tonen van Gekke Gijs, leek Mintzkov al lang vergeten. Maar 's morgens, al zwalpend over de Leuvense vrijdagmarkt, schraapten we opnieuw onze hese keeltjes, en het ging van: *Aim for, aim for the eyes and shoooot/O-pen, opening fire to youuu!*

Joannes Passe | allei, moet ekik ale keinink kroeesige?

Zoals u al in Veto 19 kon lezen, was er deze week in de Leuvense Sint-Pieterskerk een uitvoering van Johann Sebastian Bachs Johannespassie. Niets opzienbarends, ware het niet dat het monumentale oratorium voor de gelegenheid in het Leuvens was vertaald, door niemand minder dan Fred Brouwers, Leuenaar en muzikkenner.

ELINE VAN ELDERE |

We begaven ons dus naar een eivolle Sint-Pieterskerk, die voor de gelegenheid niet in de nevelen der vrome stilte gehuld was, maar gonsde van het Leives. Het leek alsof iedereen nog eens extra zijn best deed om vooral *local* voor de dag te komen. Scoutsgroep Diependaal stond in voor de meer dan verdienstelijke organisatie van de plaatsen.

Het stuk zelf begon misschien wat onzeker. Koor — het Leuvense OrSeCante — en orkest — het Brussels Chamber Orchestra onder leiding van Kris Stroobants — leken

nog even aan elkaar te moeten wennen. Gelukkig hadden wij ons boekje met de Leuvense tekst bij de hand, want van de woorden van de koorpartijen was met het blote oor niet echt veel te verstaan. Gaandeweg won het koor meer aan kracht en de interactie met het orkest verstrakte hoorbaar. Het Leuvens bleek eigenlijk geen barrière, maar juist een hefboom om de hindernis van het Nederlands, dat ons toch altijd wat stroef in de oren klinkt, te kunnen nemen. Over het algemeen was het koor zuiver en toonvast, met een redelijk evenwichtige verdeling van de stemmen. Enkel de

mannenpartijen mochten misschien iets krachtiger.

Recitanten en vertalers Fred Brouwers en André Van de Putte brachten de tussenteksten al sprekend, niet al zingend zoals bijvoorbeeld in Duitsland vaker voorkomt. Een dialect sprekende Jezus, het is weer eens wat anders. Klomk het in eerste instantie nog wat onwennig in de oren, maakten we ons even later toch de bedenking dat de "echte" Messias waarschijnlijk ook een streekgebonden tongval kan hebben gehad. Ongewoon maar dus niet ongepast.

GRINNIK

Toen de solisten aantraden, werd het tekstuele aspect verder onder de aandacht gebracht. Het moet ongetwijfeld een grote inspanning gevraagd hebben voor de zangers, die als regelmatig beoefenaars van het

genre de mondzettingen en taalgebonden automatismen van hun ari-a's even overboord moesten gooien. Vooral sopraan Anne Mertens en tenor Reinoud Vanmechelen wisten sterk te overtuigen. De sopraansolo *Ich folge dir gleichfalls mit freudigen Schritten* klonk in het Leuvens niet minder vreugdevol maar zelfs wat fijner dan in het Duits. Er be kroop ons zowaar zelfs een zweempje kleinkunstgevoel.

Hoe mooi de muziek ook klonk, af en toe was een grinnik maar moeilijk te onderdrukken. Want *wat da'k geschreiven em, dad em ek geschreive en naa blèfd et zue ston* en wanneer Jezus, op dat moment al gekruisigd, om water vraagt, wordt dat *"ik em dest"*. Grappig, al moest de dramatiek er iets aan inboeten. Aan de andere kant kwam Jezus ook als een sterke figuur naar voren, iets wat in de *Johannespassie* sowieso al meer

aan de orde is dan in bijvoorbeeld de *Mattheüspassie*. Door het dialect kreeg dit aspect echter nog iets meer aandacht.

In het algemeen was deze *Joannes Passe* zeker de moeite van het beluisteren waard. Het was ook aangenaam om te zien dat het initiatief blijkbaar door een zeer grote groep vrijwilligers wordt gedragen, en dat er ook vanuit de Leuvense bevolking veel aandacht voor is. Meer nog dan zwaarwichtige terminologie en de "verheffing van de volksmens" aan te dragen, kan dit evenement als een prettige afwisseling gezien worden van het toch al zo serieuze klassieke milieu. Zelfs de grootste muziekpurist zal ons gelijk geven wanneer we deze uitvoering beoordelen als zijnde van hoogstaand cultureel niveau. Het feit dat ze in een volkstaal plaatsvond droeg daar in deze nog aan bij.

BEELD | Betoging 23 maart 2010

Indiepop | Onoriginele Go Find overtuigt muzikaal

De Belgische band rond zanger-gitarist Dieter Sermeus bracht begin dit jaar op het Duitse label Morr Music hun derde langspeler uit. 'Everybody know's it's gonna happen, only not tonight' is een plaat over alledaagse grieven verpakt in een luchtballon van fijnbesnaarde popmuziek. Muzikaal vakwerk? 'Ben oui'. Maar echt vernieuwend is The Go Find niet, zo bleek ook vorige week in STUK.

PHILIP GALLASZ |

Sinds haar ontstaan in 2004 heeft de band een logische evolutie doorgemaakt. Van eenmansfractie met Sermeus achter de laptop breidde het project uit tot een kwintet met een volwaardige bandbezetting. Ook muzikaal had dit zijn gevolgen. Zo werd de *bleepy* doch koele elektronica ingewisseld voor prima gearrangeerde warmhartige popsongs. Een dualiteit in het oeuvre die

bij momenten ook tijdens hun passage in STUK opviel.

RIO

Die dualiteit draait eerder nadelig uit. Vijf jaar geleden veroverde Sermeus zich met de song *Summer Guest* een plaats op de soundtrack van de populaire Amerikaanse serie *the O.C.* In plaats van de authentieke sound die hij creëerde, lijkt hij nu teveel het spoor van anderen te volgen. Nochtans werd die eerste

trend ook op de tweede plaat doorgetrokken met het magistrale *Dictionary* als hoogtepunt. Wat The Go Find in STUK bracht, riep echter iets te vaak herinneringen op aan andersmans werk.

Zo leek de opener geplukt van een *Death Cab For Cutie*-plaat en zorgden de akkoorden van het tweede nummer, aangevuld met een subtiele samenzang en baslijn, voor een *The Temper Trap* déjà-entendu. Dat het muzikaal wel snor zat, bewees het eerder genoemde *Dictionary*. Met een baslijn aanstekelijker dan carnaval in Rio en een gitaarriedel zo weemoedig als 's lands koloniaal verleden. Elders in de set riepen de lichtvoetige popsongs dan weer de warmte

op van een zonovergoten IJslandse geiser.

VINTAGE

Dat band en frontman de muzikantenstiel beheersen staat als een paal boven water. De ritmesectie zat strak, de gitaren klonken lekker vintage en ook Sermeus zat goed bij stem. Daarenboven droeg elk nummer een gelaagdheid, die bij elke luisterbeurt vertrouwelijker in het oor kroop en leek iedereen op het podium zich oprecht te amuseren. De single *It's automatic* kreeg de handen op elkaar in de zaal. Toen de band na een uur de backstage opzocht, kwam de groep opmerkelijk snel terug voor een bisnummer.

Alleen, spannend was het al-

lemaal niet. The Go Find leek wel een broertje van onder andere Styrofoam en The Postal Service. Maar dan wel het nakomertje, dat opkijkt naar de rest, wetende dat hij het nooit zo ver zal schoppen. Nu, commercieel succes en een steengoed repertoire gaan even vaak wel als niet samen. Daar is ook niets mis mee. Er gaat niets boven de goed bewaarde geheimen der popmuziek die, vies van elk mainstream succes, duistere achterzalen plezieren met memorabele optredens. Zeg dat Geert Janssen het gezegd heeft. Maar we verwachten dan ook wel iets memorabels, iets voor de eeuwigheid. Iets wat The Go Find in STUK niet was.

Breuklijn | Pieter Fannes

Culkaal |

DINSDAG 30/3

De Queeste — Op de hoge doorn
Theater — om 20u in de Schouwburg
(www.30cc.be)

WOENSDAG 31/3

NieuwZwart trio
Muziek — om 20u30 in STUK Soetezaal
(www.stuk.be)
Dimitri Verhulst & Ensor strijkkwartet — De zeven laatste woorden
Theater — om 20u in de Predikherenkerk (uitverkocht)
La Bohème
Opera — om 20u in de Schouwburg
(www.30cc.be)

DONDERDAG 1/4

P'tit Labo — Worriedaboutsatan + Her name is Calla
Muziek — om 20u30 in STUK Labozaal
(www.stuk.be)
Axelle Red
Muziek — om 20u in Het Depot (uitverkocht)
De Fantasten — De tijd
Theater — om 19u30 in de Schouwburg
(www.30cc.be)

VRIJDAG 2/4

Vlaams Radio Koor — Stabat Mater
Muziek — om 20u in de Predikherenkerk
(www.30cc.be)

ZATERDAG 10/4

Karma to burn
Muziek — om 19u in Het Depot (www.hetdepot.be)

WOENSDAG 14/4

Iza + Spencer the Rover
Muziek — om 20u30 in STUKcafé
(www.stuk.be)
Bad van Marie — Vasio Levsky
Theater — om 20u in De Kring (www.30cc.be)

DONDERDAG 15/4

Dilian + Just Like Rainbows
Muziek — om 20u30 in STUKcafé
(www.stuk.be)
Nona Mez + Milow + Tom Helsen e.a.
Muziek — om 20u in Het Depot (www.hetdepot.be)
Bad van Marie — Vasio Levsky
Theater — om 20u in De Kring (www.30cc.be)

VRIJDAG 16/4

Willow
Muziek — om 21u in STUKcafé (www.stuk.be)
B-Kant Party (met o.a. Mauro Pawlowski)
Muziek — om 22u in STUKcafé (www.stuk.be)
10 jaar Licht Gekanteld — La fin
Performance — om 20u in de Schouwburg
(lichtgekanteld.wordpress.com)
Bad van Marie — Vasio Levsky
Theater — om 20u in De Kring (www.30cc.be)

ZATERDAG 17/4

10 jaar Bunkerleute
Muziek — om 18u30 in Het Depot (www.hetdepot.be)

Actieve Jongerenreizen

van 18 tot 33 jaar

Bergtochten - Trekking
Canyoning - Kampeertochten - Verre Reizen

www.explorado.be

(advertentie)

OPINIE

Splinter | In het kruis getast

Mij moet iets van het hart wanneer ik de onderwijsartikels lees die deze week in *Veto* verschenen zijn. Lees even met mij mee, lieve lezer. Op pagina vier horen we rector Mark Waer over de integratie van de kunstopleidingen in de universiteit: "Studenten zitten er zeker niet op te wachten. Maar de vraag is of dat een element moet zijn wanneer je beslist of je het al dan niet gaat doen." Op pagina vijf, over de verhoging van de studiegelden, stelt LOKO's voorzitter Jonas Boonen: "Het is trouwens jammer dat de studenten zo weinig inspraak hadden in deze beslissing. Het grootste deel van de besluitvoering gebeurde in de universiteitsraad van de VLIR en daar zit geen studentenvertegenwoordiger in." En op de voorpagina lezen we dat de invoering van de tweejarige master op een debat met studenten stuit op een groot aantal praktische bezwaren. Wat met de huisvesting? Wat met de waarde van een huidig masterdiploma? Wat met de begeleiding van de masterproef? Hoe kan een student een meer verbredende dimensie aan zijn studies geven? Nu kan dat door een extra master in pakweg economie te volgen, maar met een tweejarige master wordt dat een stuk moeilijker.

Dat beslissingen voor het hoger onderwijs niet eenduidig de standpunten van de student behelzen, maar ook andere factoren in acht nemen, kan ik begrijpen, wil ik aanvaarden en daar ga ik helemaal mee akkoord. Dat studenten zich bijvoorbeeld niet moeten bemoeien met aanstellingen van professoren, vind ik ook. Maar bovenstaande drie gevallen getuigen van een flagrant negeren van de mening, vragen en grieven van studenten over onderwerpen die hen aanbelangen.

Hebben studenten geen belang bij het inschrijvingsgeld dat zij moeten betalen? Zijn de huisvestingsproblematiek, de problemen met thesissen, de waarde van diploma's die tengevolge van een haastige invoering van een

tweejarige master ongetwijfeld zullen opduiken niet de problemen van elke student? En mag een student geen inspraak hebben over een opleiding die hij volgt? Mag een kunstenaar vinden dat hij eigenlijk geen thesis zou moeten schrijven?

Studenten weten trouwens toch ook waar ze over spreken? Zij kennen de opleiding en hebben een volledig en compleet beeld van het gewicht en nut van alle vakken en van de opleiding in het algemeen. In plaats daarvan, kiezen de bestuurders — die met de myope blik van hun eigen onderzoeksgebied toch niet altijd de volledige consequenties van hun keuzes kunnen inzien? — een eigen koers. Een eigen koers die vaak beïnvloed wordt door financiële belangen. Die indruk wordt althans gewekt.

Waar draait de studentenvertegenwoordiging dan nog om? Wat heeft een student nog te zeggen? Kleine kruimels graaien onze mannen wel mee — het beschikbaar stellen van de museumzaal als blokkruimte of wat geld voor een congresje annex receptie — maar wanneer het om de knikkers gaat, moeten wij *ons bakkes* houden en braaf slikken.

Mocht ik studentenvertegenwoordiger zijn bij LOKO, ik zou mij zwaar in het kruis getast voelen. Want achter alle holle slogans van de 'volwassen' bestuurders van deze universiteit ("Wij appreciëren de input van de studenten. Zij zijn vaak zeer goed ingewerkt in alle dossiers"), schuilt een misprijzen tegenover diens inbreng. Nu iets doorvoeren zonder echt overleg en volgende week verwachten dat studenten goed ingewerkt zijn en opnieuw constructief meewerken, is belachelijk en hypocriet.

JEROEN DEBLAERE |

De auteur van deze Splinter is zelf enigszins bijziend. Helder is zijn blik in geen geval.

Vrije tribune | Kwetsbare weggebruikers

Dag mijnheer Robbeets,

In *De Standaard* van 13 maart ging het over de gevaren die de bussen van De Lijn vormen voor de overstekende voetgangers bij het station. Als de voetgangers zich niet veilig voelen is dat niet alleen perceptie en is daar een objectieve reden voor. U wil liever geen aantal zebrapaden voorzien en geeft hen mee: "Hoe meer mensen kriskras oversteken, hoe trager de wagens en bussen zullen rijden", waarbij u het aan de kwetsbare voetganger overlaat, zijn plaats op de weg te bevechten tegenover fietsers, auto's en vooral de bussestroom.

De wetgever voorziet middelen om wie zwak en kwetsbaar is te beschermen tegen wat robuust, sterk en agressief is. Wat Leuven bezielt om deze middelen naast zich neer te leggen en het aan de zwakken en kwetsbaren zelf over te laten zich een plaats te veroveren en zich te beschermen, is mij een raadsel. Gehaaste voetgangers die gehaaste bussen tot staan moeten brengen? Riskante bezigheid. Iemand moet namelijk als eerste oversteken. Dat zal generaal Foch ongetwijfeld ook geweten hebben.

Iets gelijkaardigs presteert Leuven bijvoorbeeld in de Bondgenotenlaan, waar geen fietspad is en waar elke van de vele honderden passerende bussen voor elke fietser een gevaar vormt. De nobele bedoeling is hier, dat er een menging van de verschillende typen weggebruikers zou plaatsvinden. Maar u zou onderhand toch eindelijk eens moeten beseffen dat De Lijn deze nobele bedoeling al jaren geleden aan flarden heeft gereden. Zij heeft haar eigen doelstellingen en daar past mengen niet bij.

Over de gewoonte van de bussen om tijdens het inhalen de fietsers 'af te snijden' tot zelfs de kant in te drukken en in extreme gevallen gewoon van de weg af te rijden heb ik het al een paar keer gehad. Met tweeën naast elkaar fietsen is in de bebouwde kom een vol-

komen wettelijke bezigheid. Probeer je dit in de Bondgenotenlaan, dan heb je binnen de kortste keren een toeterende en grollende bus achter je, die voorbij wil maar niet kan omdat hem vanuit de andere richting eenzelfde eindeloze stroom bussen tegemoet komt als die waarvan hijzelf deel uitmaakt.

Dit is onvervalste verkeersagressie, waarvoor ieder ander zich voor de rechter zou moeten verantwoorden. Men is zelfs niet beschaamd om van de fietsers hoffelijkheid te vragen en aan hun rechten te verzaken en achter elkaar te gaan rijden om zo de bussen ongehinderde doorgang te verschaffen. Hoffelijkheid tegenover een verkeerspartner die hen belaagt en vergiftigt? Er moet daar iemand last hebben van ernstige bewustzijnsvernauwing. En wat gebeurt er als die fietsers dan toch achter elkaar gaan rijden? Juist. Dan drukt deze zelfde bus hen een paar seconden later naar de kant om hen vervolgens een gigantische wolk gifgassen recht in het gezicht te blazen, waaraan geen ontsnappen mogelijk is.

De oplossing is simpel en u suggereert hem zelf. Bij gebrek aan enige voorziene bescherming moeten de fietsers zichzelf beschermen. Dit kan door altijd met tweeën naast elkaar te fietsen waarbij ze elk minstens een meter wegbreedte innemen. Zij mogen een bus niet de kans geven hen in te halen als er een tegenligger aan komt, want gegerandeerd zijn ze even later het slachtoffer van hun hoffelijkheid. Zij blijven dus braaf naast elkaar fietsen en laten de bussen maar toeteren en blazen. Heeft De Lijn hier een probleem mee, dan staat haar een uitstekende methode ter beschikking om te voorkomen dat elke bus om de paar tientallen seconden een andere bus kruist, namelijk gebruik maken van de Leuvense ring.

Met vriendelijke groeten,

KAREL DE GRAAFF |

Een blauw doekje over Jezus' ontblote geslachtsorgaan

Wanneer wij ziek zijn, komt de dokter langs, wanneer al te veel rimpels ons gezicht doorploegen, kan wat botox baten. Maar wat met kunstwerken? Ook aan hen knabbelt de tand des tijds, ook zij moeten af en toe in de watten gelegd worden. Hoe dit in zijn werk gaat komt u te weten in M, waar de tentoonstelling 'Kuuroord voor Kunst' u tot 9 mei een blik achter de schermen van een museum gunt.

SARAH VAN PEE |

Een museum blijkt meer te doen dan tentoonstellen alleen, en kan soms zelfs een heus *welness*-centrum zijn. In april 2006 sloot het voormalige museum Vander Kelen-Mertens haar deuren met het oog op grote vernieuwingswerken. Het grootste deel van de collectie verhuisde toen naar het entrepotgebouw aan de Vaartkom. In dat tijdelijke depot werden 127 kunstwerken uit diverse deelcollecties geres- taureerd.

De expo *Kuuroord voor Kunst* geeft zicht op het verval, herstellen en bewaren van kunstwerken. Niet de beste werken zijn opgenomen, maar wel de meest interessante. Een voorbeeld van zo'n interessant doek is de Edelheere-triptiek, de oudste kopie van de beroemde *Kruisafneming* van Rogier van der Weyden. Al meer dan 500 jaar hangt het in de Sint-Pieterskerk te Leuven en doorheen de jaren heeft het zich aangepast aan het koude en vochtige milieu. Het deed dit in die mate zelfs dat de verflaag zou

barsten indien men de triptiek in een andere ruimte zou hangen. Om dit te vermijden heeft men het doek in Museum M in een speciale klimaatkast geplaatst.

Op onze tocht doorheen de zalen bleek ook dat censuur in vroeger tijden niet geschuwd werd. In het geval van het schilderij *De heilige familie* werd in de loop der eeuwen zedig een blauw doekje over Jezus' ontblote geslachtsorgaan geschilderd. De restaurateurs hebben Jezus onverbiddelijk weer van zijn doekje beroofd.

SPEEKSEL

Restaureren is in elk geval een precisiewerkje. Het vraagt een meer dan gezonde dosis geduld en lef. Je moet het maar meemaken een wereldberoemd kunstwerk nog verder te verwoesten. Ook een grote han-

digheid en creativiteit zijn meegenomen. Het is bijvoorbeeld niet zo dat één bepaalde reinigingsmethode bij uitstek geschikt is voor alle doeken. Bij een bepaald schilderij was white spirit het doeltreffendst, andere voeren dan weer wel bij speeksel. Het staat in elk geval buiten kijf dat restauratie een schitterend resultaat kan opleveren. "Wat een vaalbruin gewaad was, blijkt eigenlijk een spierwit kleed te zijn dat oplicht in het zonlicht van een mooie lentedag," bericht het plakkaatje met uitleg bij *De processie* van Jean Mayne.

HONGERTJE

In een van de zalen is het ook mogelijk de restaurateurs live aan het werk te zien. Wij hadden brute pech en troffen geen levende ziel aan. Het bord tegen de muur be-

loofde ons echter dat we de restaurateurs op 25 april, de erfgoeddag, zeker zouden kunnen bewonderen. De tentoonstelling loopt ook verder in de permanente collectie van M. Wanneer een werk daar geres- taureerd is, werd het voorzien van een speciaal bordje met extra uitleg.

De expo lijkt vooral interessant te zijn voor diegenen die zich erg nauw betrokken voelen bij schilderijen en voor degenen die na het bezichtigen van de permanente collectie nog een intellectueel hongertje te stillen hebben.

Op vijf donderdagavonden vinden er lezingen plaats in het kader van 'Kuuroord voor Kunst'. Meer info op <http://www.leuven.be/vrijetijd/museum/tentoonstellingen/kuuroord-voor-kunst/>.

KULEUGEN

Maandag 15 februari 2010 — jaargang 36 — 2009-2010 — nummer 20 — www.kuleugen.be

LIBERTAD TERUG NAAR ROOTS

Geruchten doen de ronde dat de Libertad – het populaire café in de Muntstraat – binnenkort een heuse verandering zal ondergaan. Het is nu nog niet zichtbaar door de stellingen die voor het gebouw staan en het zicht blokkeren, maar binnenkort zullen de buitenmuren van het café een nieuwe kleur hebben.

Rood, zo blijkt wanneer we verder navraag doen. Rocky Forever, uitbater van het café, licht de omwenteling toe: “De laatste tijd hadden we steeds meer last van CD&V'ers. Wellicht onder invloed van de studentenvertegenwoordigers van LOKO verwerd het café

van een socialistisch nest tot een tsjevenhol. Zo moest ik tot mijn grote verbazing vaststellen dat Pieter De Crem en Stefaan De Clerck op mijn terras zaten.”

Rocky vervolgt: “Toen men mijn etablissement ten slotte ‘Café De Rustige Vastheid’ begon te noemen, ben ik in actie geschoten. Binnenkort zal de Libertad opnieuw zo socialistisch zijn als het achterwerk van Frank Vandenbroucke.”

De Leuvense CD&V-fractie heeft al laten weten niet opgezet te zijn met de verandering. Kaiser Keirse laat vanuit Genève weten

dat hij om de vrede te bewaren snel op zoek gaat naar een nieuw stamcafé. “We hebben ons oog laten vallen op Villa Ernesto. Het centrum-rechtse studentenweekblad *Veto* gaf daar onlangs een fuif, dus ik denk dat we daar welkom zullen zijn.”

SALAD BAR

En toch stopt het verhaal niet hier. Naar verluidt zijn de tappers niet tevreden met de opknapbeurt van het etablissement. Zo zou Frank bang zijn om het café niet meer te herkennen.

De klandizie van het eens zo

populaire café lijkt ook weinig tevreden. Muud Ooyen, hoofdredacteur van een lokaal studentenkrantje, uitte reeds haar ongenoegen. “Ja, maar ik vind het dus mooi, hé,” zo stelt ze sarcastisch.

De enige positieve noot vinden we bij onderwijsminister Pascal Smet: “We gaan ons natuurlijk niet concentreren op de ideologische achtergrond van het etablissement. Wat wél belangrijk is, is de kleur van het gebouw. En die is mooi. Dat zijn de uitdagingen.”

LOKO overweegt een betoging tegen de nieuwe look. Anton Scheermans verklaart: “Wij zijn

bewust uit dit verhaal gehouden. Rocky heeft helemaal alleen de kleur gekozen. Niet dat het niet mooi is, maar wij zien onze inspraak opnieuw ingeperkt worden. Dit kan niet door de beugel en wij zullen ons standpunt hard maken. Ik pleit voor een boycot van de Libertad. Maar dat mag ik niet zeggen, want dat is geen officieel standpunt. LOKO pleit voor een salad bar in de Libertad en gezonde recepten in *Veto*. En voor een mooie kleur van het café. Dat zijn onze standpunten en die moeten we dan ook uitdragen!”

Veto's Pop Poll de luxe

In navolging van Humo's Pop Poll organiseerde ook *Veto* voor de studenten een rondvraag. Deze enquête mondde uit in een bacchanale bedoening in de Seven Oaks, waar 29 februari laatstleden de uitreiking van de prijzen plaatsvond. In plaats van een gezellige avond te beleven werden de talrijke gasten getraakteerd op menig opstoot en sloten drank, hetgeen de sfeer (en de adem van de prominenten) niet echt ten goede kwam. Hieronder volgen de categorieën en hun laureaten.

Cursus van het jaar: Martin Stone

Professor van het jaar: Gobelijn

Rector van het jaar: raar maar Waer

Wie zou u graag uit de kleren zien gaan: de fiere Margriet

Wie heeft u het hardst laten lachen: den alcohol

Favoriete vervoermiddel: een gestolen fiets

Spannendste gebeurtenis: opstaan vóór 14u om gratis frieten en bouletten te gaan schooien op de Ekonomika-kiesweek

Single: ja, behalve voor mijn lief

Groep van het jaar: die bezopen rechten-sletjes die de verkeerde deur kozen en op ons kot terechtkwamen

Mooiste standbeeld te Leuven met een kever: geen winnaar, wegens geen valabele kandidaten

Plaats waar je het makkelijkst iemand een tong kunt draaien: Seven Oaks (won met één stem verschil van de Veto-redactie)

Sportevenement van het jaar: Grote Prijs Zetel-Frigo-Zetel

Droge spons van het jaar: Herman Van Rompuy

Natte spons van het jaar: Herman Van Rompuy onder zijn jaarlijkse douche

Freddy van het jaar: de aflevering met die mop over tetten

LEUKE SPREUKEN VOOR IN DE TREIN

Veeg uw voeten niet aan hoffelijkheid. Gebruik je vuisten als je bejaarden aftuigt.

Respect voor elkaar. Da's klasse.

Bestemming beter **B** NMBS Mobility

Als je papier in de vuilbak doet, werp het erin met een Hitler-groet!

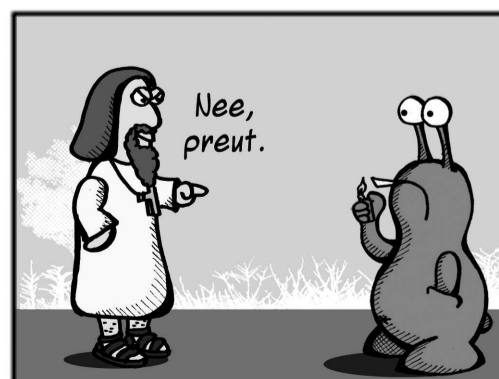

Respect voor elkaar. Da's klasse.

Bestemming beter **B** NMBS Mobility

Freddy

door Sh3L14C

[HTTP://INSTANTRIMSHOT.COM](http://INSTANTRIMSHOT.COM)

Loop eens langs bij

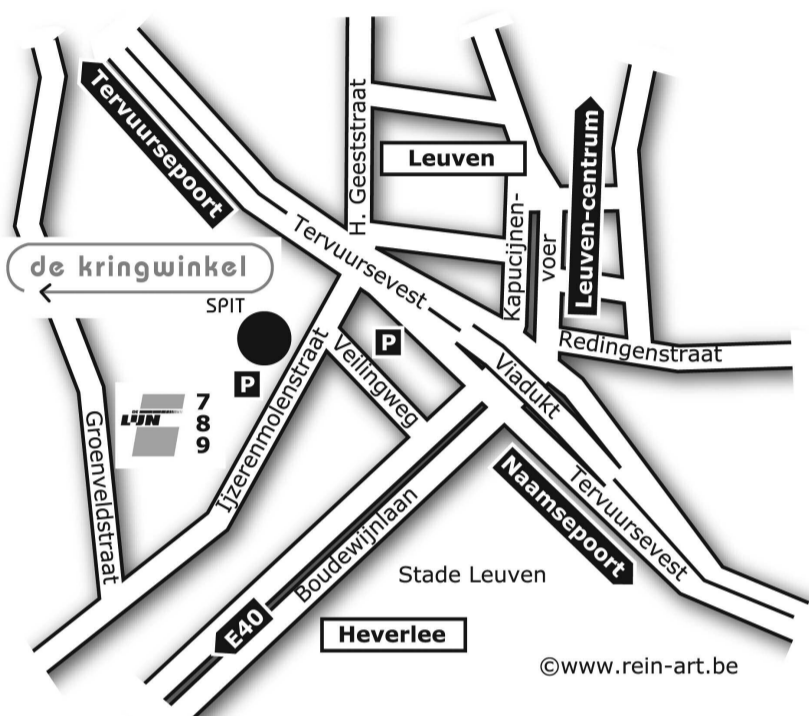
De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
IJzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u
zat: 10 - 17u
zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

©www.rein-art.be

(advertentie)

92,9%

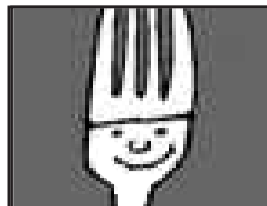
van onze studenten
vindt direct werk
na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJEHETMERKT.BE

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN
Associatie Katholieke Universiteit Leuven

(advertentie)

Menu van de week

in Alma 1-2-3

30 maart - 3 april 2010

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3

= vegetarisch

dinsdag

1/2e kip met saus en garnituur (enkel avondmenu) A3	4,90
Kippenlapje met groenten en saus A1	4,00
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A2	4,60
Koninginnenhapje A3	3,40
Quornburger 	3,40
Ribbetjes met kruidenboter en rauwkost	4,90
Spaghetti bolognaise	2,60/3,10
Swissburger met worteltjes A3	2,60
Varkensgebraad met boontjes	4,60

woensdag

1/2e kip met saus en garnituur (enkel avondmenu) A2	4,90
Hongarse goulash met gebakken aardappelen	4,90
Koninginnenhapje A1+A3	3,40
Macaroni met ham en kaas	2,60
Steak met groenten A3	4,60
Steak met groenten en saus A2	4,90
Vegetarische loempia 	3,40
Verse visfilet met Hollandse saus	4,60

donderdag

Boerenworst met Brusselse spruitjes A1+A2	2,60
Cannelloni	4,60
Groententaart 	4,90
Kippenlapje met groenten en saus A3	4,00
Koninginnenhapje A3	3,40
Spaghetti bolognaise A1+A3	2,60/3,10
Steak met groenten en saus A1+A2	4,90
Tirolerschnitzel met tijmsaus en erwten	4,60

vrijdag

Beenham met gebakken bloemkool A2+A3	3,40
Koninginnenhapje	3,40
Vegetarische spaghetti 	2,60/3,10
Venetiaanse kipfilet met boursin-tomatensaus	4,60

zaterdag

Boerenworst met Brusselse spruitjes A1	2,60
Koninginnenhapje A1	3,40
Spaghetti bolognaise A1	2,60/3,10
Tirolerschnitzel met tijmsaus en erwten A1	4,60
Vegetarische loempia met zoetzure saus A1 	3,40

Filmticket voor slechts 6€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg, Justus Lipsius** en **Pauscollege**

(advertentie)

Colofon |

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 36 - Nummer 20
Maandag - 29 maart 2010

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:

Maud 'Linda De Win' Oeyen

Redactiesecretaris & V.U.:

Jeroen 'Donaat Deriemaeker' Deblaere
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:

Remy 'Bavo Claes' Amkreutz, Joachim 'Carl Huybrechts' Beckers, Herlinde 'Martine Tanghe' Hiele, Ide 'Phara De Aguirre' Smets, Andrew 'Felice' Snowball, Mihai 'Frank Deboosere' Stoica

Medewerkers deze week:

Eline 'Jos Bosmans' Van Eldere, Laurens 'Bart Peeters' Cerulus, Philip 'Nonkel Bob' Gallasz, Frank 'Tim Pauwels' Pietermaat, Brechtje 'Yasmine' Keulen, Jochem 'Gert Verhulst' Thyssen, Els 'Sabine Hagedooren' Dehaen, Dorien 'Sabine Devos' Styven, Liesbeth 'Rani Deconinck' Ronsmans, Stephanie 'Paula Semer' Verbeken, Sigrid 'Geena Lisa' Viane, Sarah 'Ianka Fleerackers' Van Pee, Sebastien 'Herman van Molle' Van den Bogaert, Betse 'Sofie Van Moll' Bosselaers, Miguel 'Jaak Pijpen' Barrera & Matthias 'Jan Becaus' Adriaenssens.

Cartoons:

Laurens Cerulus

DTP:

Maud Oeyen, Elisabeth 'Frieda van Wijck' Vanderveken, Eric 'Erik Van Looy' Laurens, Jeroen Deblaere

Eindredactie:

Jelle Dehaen, Christoph 'Annie Van Avermaet' Meeussen, Sarah van Pee & Jeroen Deblaere

Internet:

www.veto.be

Publiciteit:

Alfaset cvba - Annelies 'Alexandra Potvin' Magits
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:

Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (schrijvers, fotografen, lay-outers, VRT-corryfeeën...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactiedadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Sudoku |

	6	5			2			1
			1		7	9		
	8	7	6					
	3	4		6			9	
	9							3
				5		2		8
					4		6	
7		8	3					9
							8	

'k em Bericht! |

ENQUÊTE CULTUURKAART

Karen Verlinden onderzoekt in het kader van haar meesterproef de tevredenheid over de cultuurkaart. Haar enquête vindt u op dit webadres:
<https://websurvey.kuleuven.be/index.php?sid=13744&lang=nl>

LANNOO STOCKVERKOOP

Van achtentwintig april tot en met 2 mei organiseert Uitgeverij Lannoo een stockverkoop van haar boeken met kortingen tot 75 procent. Gegadigden zakken af naar Manhattan in de Kolonel Begaultlaan in Wilsede.

STRUCTUURDAG VVS

Dinsdag organiseert de Vlaamse Vereniging voor Studenten een heuse structuurdag. 's Ochtends organiseren de heren vertegenwoordigers een soort algemene vergadering, 's namiddags komen talrijke gasten debatteren over de toekomst van de structuren van het hoger onderwijs. Dat alles vindt plaats in de schelp van het Vlaams Parlement in *fucking* Brussel. Wie deelnemen wil, moet zich wel inschrijven op www.vvs.ac

Redsec van de week |

JEROEN D.

HoRe van de week |

MAUD O.

Redactie van de week |

DE REDACTIE

Medewerkers van de week |

ALLE MEDEWERKERS, NATUURLIJK

KringCal |

CHEMIKA

cantus@Ons Huis op 29/3 om 20u

CRIMEN

Galabal Crimen@Musicafè op 1/4 om 10u

WINA

70-80-90 TD@Albatros op 30/3 om 22u

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

LEUVEN 102.6 fm

alle hits altijd

www.hitfm.be

AD FUNDUM!

Elke **dinsdagavond**
tussen 8 en 9
studentenradio op het
ritme van de **bierstad**

(advertentie)

“DOM, LOMP EN FAMOUS”

THOMAS VAN OPPENS

Nederlandstalige hip-hop is niet alleen groot in Nederland, de Nederhop boomt ook in België. De laatste sensatie van Hollandse bodem bestaat uit een lange smalle blanke en een brede kleine bruine: twee tegenpolen die samen vonken geven onder de naam The Opposites. Ze bewezen vorige week woensdag in Het Depot niet alleen op schijf maar ook in 'real life' menig stijf been in beweging te kunnen krijgen. Maar Twan 'Big2' Van Steenhoven en Willem 'Willy' De Bruin zijn meer dan hun hersenloze hits. Wij gingen op onderzoek: wie zijn ze, wat doen ze en wat is in godsnaam dat Broodje Bakpao?

SEBASTIAN DE WITTE EN THOMAS VAN OPPENS |

Veto: *Laten we meteen met de deur in huis vallen. Wat is dat nu eigenlijk, een 'Broodje Bakpao'?*

Twan (de lange blanke): «Het is een broodje met krokodillensmaak (lacht).»

Willem (de kleine bruine): «Neen, het is een soort goedkoop broodje met vlees. Het kost nog geen euro. Vrij simpel, Aziatisch denk ik, echt lekker is het niet. Je kan het echt overal krijgen in Nederland.»

Twan: «Maar het liedje gaat eigenlijk niet specifiek over dat broodje, eerder over het statement van banaliteit. We hadden iets volks nodig, en van alle shit die we geprobeerd hebben voor het refrein, klonk Broodje Bakpao gewoon het best.»

“Willie Wartaal is te druk bezig met zichzelf”

Veto: *Ook in 'Licht Uit' lijkt er niet echt veel inhoud te zitten, terwijl het uitdragen van een boodschap normaliter toch kenmerkend is voor hip-hop?*

Willem: «De eerste strofe is nog serieus, hoor. Maar daarna gaat het inderdaad weer over niks.»

Twan: «Omdat ik hem zei dat mensen toch niet naar dat geluid luisteren (lacht).»

Veto: *Deze laatste twee liedjes hebben enerzijds weinig inhoud en anderzijds lijken ze gedrenkt in Dance-vloeistof. Kom je daarbij niet gevaarlijk dicht in de buurt van deze laatste scene?*

Willem: «Neen. Er zijn misschien wel invloeden, maar wat wij maken is nog steeds harde hip-hop! Iets minder rauw en rebellerend dan onze eerste twee albums ('De Fik Erin' en 'Begin Twintig', red.), maar die dance is gewoon een totaal

ander wereldje.»

Twan: «Wat wel klopt is dat onze hits vaak de liedjes zijn met de minste missie, weet je. Maar die singles, die vaak ook een videoclip krijgen, zijn de meeste absurde nummers van de albums. De echte fans weten echter best dat wij ook serieuzere shit maken.»

Willem: «Inderdaad. De hele cd staat vol met leermomentjes, en dan is het soms een beetje jammer dat we het stigma krijgen van hersenloze rappers.»

Twan: «Geef nou gewoon toe dat we dom, lomp en famous zijn. Maar er zitten wel bitches aan onze penis! Ach, de vorige cd hebben we bijvoorbeeld de fans laten kiezen wat de volgende single moest worden. En raad eens, zij kozen steeds voor de inhoudloze nummers. Die fans zijn eigenlijk klootzakken (lacht).

TEGENPOLEN

Veto: *De naam The Opposites komt vanzelfsprekend omdat jullie uiterlijk elkaars tegengestelde zijn. Is dat in jullie manier van werken ook al zo?*

Twan: «Minder en minder. We zijn beste vrienden, weet je. We zijn door de jaren steeds meer naar elkaar toegroeid. Vroeger was ik altijd degene die Willem aan het werk moest zetten, terwijl het nu soms gebeurt dat ik wil chillen en hij mij een stamp onder mijn kont geeft.»

Willem: *(knikt instemmend)* «Vroeger viel het vaker voor dat hij een nummer aan het schrijven was en ik in de studio aankwam om het af te maken. De laatste tijd gebeurt het

ook wel eens andersom. We vullen elkaar goed aan en dat is, denk ik, de kracht van The Opposites.»

Veto: *Hoe is het eigenlijk allemaal begonnen? En waar situeren jullie de échte doorbraak?*

Willem: «Het is eigenlijk als een straf begonnen. Ik moest een rap schrijven en Twan heeft mij op de gitaar begeleid. Dat was echt een soort van vonk die oversprong, een verliefdheid die er nooit meer uitgegaan is. Voor de muziek welteverstaan (duwt de naderende Twan lachend van zich af!).»

Twan: «Toen hadden we echt iets van, dat gaat wel lekker, en zijn we verder gegroeid, weet je. Die zin en die woede was er om tegen schenen te stampen. Eerst hebben we nog wat vette nummers met de Partysquad gemaakt, maar echt doorgebroken zijn we met Slaap en de bevestiging volgde met Dom, Lomp en Famous...»

Willem: «En nu lijken we met Broodje Bakpao en Licht Uit opeens in België door te breken.»

Veto: *In verband met die laatste nummers: die doen jullie groepsnaam inderdaad weer alle eer aan. Als we het goed begrijpen, hebben jullie elk apart een cd gemaakt, die echter wel tezamen als een soort dubbel-cd verkocht zal worden.*

Willem: «Inderdaad. Dat was wel nieuw, om echt hele nummers alleen te schrijven. Daarvoor maakten we ook soms een nummer op ons eentje, maar nou ging het toch om een heel album. Broodje Bakpao is eigenlijk van Twans gedeelte, Ik ben Twan...»

Twan: «En Licht uit is van Willy's schijfje, Succes genaamd. Zelf-ironie heet dat (lacht).»

Willem: «Het is trouwens niet zo dat we elkaar volledig losgelaten hebben. We vroegen elkaar voortdurend raad en gaven feedback. Toch voelt het wel als twee solo-albums. Het toeren gaan we dan weer samen doen. Samen solo!»

Veto: *Het is ook de eerste plaat die in België uitgebracht wordt?*

Twan: «Ja, allemaal kopen! Niet downloaden, bitches.»

Willem: «We zijn wel een beetje verrast dat we nu opeens in België doorgebroken zijn. Jullie spreken dan wel dezelfde taal, het gaat toch om een andere regio, een ander sfeertje. Als de kans zich echter voordoet, zoals nu het geval is, moet

je die natuurlijk grijpen. En dan sta je opeens in Antwerpen voor driehonderd Belgische chickies die je teksten van begin tot einde meerappen. Dat geeft wel een kick.»

UNDERGROUND

Veto: *Algemener lijkt het alsof de 'underground', het schorriemorrie van vroeger, gecultiveerd wordt. Behalve de Nederhop zijn er de New Kids, die in België met de dag populairder worden.*

Willem: «Nou ja, schorriemorrie. We zijn gewoon allemaal jonge creatieve gasten. Als je goed kijkt in de clip van Dom, Lomp en Famous, zie je niet alleen die gasten van de New Kids, maar we hebben op een bepaald moment ook een t-shirt aan van 'Ik Haat Habbekrats'. Dat is een concept van twee jonge designers met branie (ze blikten onder meer de clip van Dom, Lomp en Famous in, red.) die even hongerig als wij waren en het, ondanks de tegenkanting, ook gemaakt hebben. Het is die honger die ons samen brengt en tevens het succes verklaart.»

Twan: «De weg was bovendien voor ons al geplaveid, weet je. Formaties als Osdorp Posse en Opgezwolde, die rond de eeuwwisseling enorm veel betekend hebben voor de Nederhop, moesten tegen veel meer vooroordelen opboksen. Ze zijn dan niet zo bekend bij het grote publiek, toch is die shit hartstikke goed.»

«Daarnaast is het de dag van vandaag veel eenvoudiger om een videoclip te schieten. Niet alleen qua vraag, maar ook qua prijs. Je hebt praktisch voor nog geen 5000 piek een kant-en-klare clip. Die van Broodje Bakpao was gelijk ingeblikt en kostte ons bijna niks, maar heeft er wel mee voor gezorgd dat het een nummer 1-hit is geworden, weet je.»

Veto: *Vanavond is het jullie eerste optreden van de nieuwe tour, hier in Het Depot. Is dat strategisch gekozen, omdat je in België misschien minder te verliezen hebt?*

Willem: «Het was eerder een opportuniteit. Zoals ik reeds zei, nu de kans ons aangeboden wordt, willen we die met beide handen grijpen. En dat het eerste concert in Leuven plaatsvindt, was niet speciaal gepland. Maar de zaal ziet er alvast lekker uit, dus we zijn blij dat we hier mogen begin-

nen... »

Twan: «Met dank aan Sam De Bruyn (de lucky bastard die met Siska Schoeters en Sofie Lemaire dit jaar het Glazen Huis van Studio Brussel bevolkte maar er vanwege zijn geaardheid geen misbruik van maakte, red.) Big up!»

Veto: *Veel van jullie nummers zijn samenwerkingen met andere artiesten. Brengen jullie die doorgaans ook op optredens?*

Willem: «Die brengen we sowieso, mede omdat het vaak de grote hits zijn. Dan rappen we die stukjes zelf, of laten het publiek gewoon even uit z'n dak gaan. Iedereen vindt dat best leuk, lijkt me.»

Twan: «Willie Wartaal is gewoon te druk bezig met zichzelf, weet je (knipoogt).»

DISRESPECT

Veto: *Als jullie geen muziek aan het maken zijn, wat doen jullie dan?*

Willem: «Muziek luisteren!»

Twan: «Onze voorbeelden komen wel van de andere kant van de oceaan. De echte grote namen: Tupac, NAS, Notorious B.I.G. maar die shit ligt uiteindelijk niet zo dicht bij wat wij maken. We gaan ze nooit proberen te kopiëren, weet je.»

Willem: «Tegenwoordig is wat overwaait uit de Verenigde Staten wel saaier, eentoniger. De meeste artiesten kijken gewoon naar wat nummer één is in de charts en gaan dat dan nadoen. Ik denk dat er een soort van schrik is ingekropen. Op dat vlak proberen we hier in Nederland net het omgekeerde te doen van wat gangbaar is, origineler te zijn.»

Veto: *En wat brengt de toekomst?*

Willem: «Ons volgende album gaan we sowieso weer samen maken. Eigenlijk mogen we dat niet verklappen maar...»

Twan: «(fluistert). dat is eigenlijk al bijna klaar. De meeste nummers zijn zelfs al ready to release!»

Willem: «Daarnaast denken we, zonder hip-hop te willen disrespecten, dat er meer in ons zit dan alleen maar hip-hop. Wij doen bijvoorbeeld allebei al presentatiewerk voor televisie. Acteren in een pittige film lijkt me ook wel wat. En er zijn nog zoveel andere paden die we nog willen ontdekken, liefst samen.»

Twan: «Echt zingen bijvoorbeeld, maar dan niet à la Marco Borsato. Gewoon ons eigen dingetje, weet je.»